

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 17 december 2010 (3.1)
(OR. fr)**

18101/10

**Interinstitutionellt ärende:
2010/0383 (COD)**

JUSTCIV 239

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionen
av den:	16 december 2010
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

För delegationerna bifogas kommissionens förslag, som översänts per brev från direktör.
Jordi Ayet Puigarnau till Pierre de Boissieu, generalsekreterare för Europeiska unionens råd.

Bilaga: KOM(2010) 748

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den
KOM(2010) 748

2010/xxxx (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på
privaträttens område**

(Omarbetning)

{SEK(2010) 1547}
{SEK(2010) 1548}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

1.1. Allmän bakgrund

Detta förslag är en omarbetning av rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad *Bryssel I-förordningen*),

Bryssel I-förordningen är själva grunden för EU:s rättsliga samarbete på privaträttens område. Den är tillämplig för en rad olika områden, och omfattar utöver avtalstvister även skadestands- och äganderättstvister. Förordningen fastställer vilken domstol som är mest lämpad att lösa en gränsöverskridande tvist och innebär att domstolsavgöranden som meddelats i en annan medlemsstat kan erkännas och verkställas på ett smidigt sätt. Förordningen ersatte 1968 års Brysselkonvention, som hade ingåtts mellan de dåvarande tio medlemsstaterna och därefter ändrats fortlöpande för att återspegla unionens fortsatta utvidgningar. Den är tillämplig i alla medlemsstater, genom ett separat avtal även Danmark, som enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt omfattas av en särskild ordning för rättsligt samarbete.

Förordningen trädde i kraft i mars 2002. Åtta år senare har kommissionen sett över hur den fungerar i praktiken och övervägt nödvändiga ändringar av rättsakten.

1.2. Motiv och syfte

Även om förordningen generellt anses fungera tillfredsställande, har samråd med berörda aktörer samt en rad rättsliga och empiriska undersökningar som beställts av kommissionen avslöjat ett antal brister när det gäller förordningens nuvarande funktion. Dessa bör åtgärdas. I princip finns det fyra huvudproblem:

- Förfarandet för erkännande och verkställighet av domar i en annan medlemsstat (exekvatur) fortsätter att vara ett hinder för den fria rörligheten för domar. Detta medför onödiga kostnader och tidsutdräkt för de berörda parterna och avskräcker företag och medborgare från att dra full nytta av den inre marknaden.
- Tillgången till rättslig prövning i EU är generellt sett otillfredsställande i tvister som involverar svarande från länder utanför EU. Med vissa undantag är den nuvarande förordningen endast tillämplig om svaranden har hemvist inom EU. Frågan om behörig domstol avgörs i övrigt enligt nationell lag. Olikheter i medlemsstaternas lagstiftning leder till att EU-företag som handlar med partner i tredjeländer inte kan konkurrera på lika villkor. Vissa kan processa utan svårighet i EU, medan andra saknar denna möjlighet, till och med i fall där det inte finns någon annan behörig domstol som kan garantera en rättvis rättegång. I situationer där den nationella lagstiftningen inte garanterar tillgång till domstolsprövning i tvister med parter utanför EU, finns det inte heller någon garanti för att bindande EU-lagstiftning om skydd för konsumenter, anställda eller handelsagenter kan tillämpas.
- Avtal om val av behörig domstol behöver bli effektivare. För närvarande gäller enligt förordningen att den domstol som parterna har utsett genom ett avtal om val av behörig domstol ska vilandeförklara ett mål om talan först väcktes vid en annan domstol. Denna bestämmelse gör det möjligt för tvistande parter att medvetet försena en lösning av tvisten vid den avtalade domstolen genom att först vända sig till en obehörig domstol. Situationen ger upphov till onödiga kostnader och tidsutdräkt och undergräver den rättssäkerhet och

förutsebarhet i tvistlösningen som avtal om val av behörig domstol borde bidra till att säkerställa.

- Samspelet mellan skiljeförfaranden och tvistlösning i domstol behöver förbättras. Skiljeförfaranden är undantagna från förordningens tillämpningsområde. Genom att ifrågasätta ett skiljeavtal inför domstol kan dock en part effektivt undergräva skiljeavtalet och skapa en situation med ineffektiva parallella domstolsförfaranden, vilket i sin tur kan leda till motstridiga lösningar av tvisten. Detta medför extra kostnader och förseningar, undergräver förutsebarheten vid tvistlösning och lockar till rättegångsmissbruk.

En noggrann analys av problemen i det nuvarande systemet samt verkningarna av de olika alternativ som övervägs för att komma till rätta med dem återfinns i den konsekvensanalys som åtföljer detta förslag.

Det övergripande målet med översynen är att vidareutveckla det europeiska området med rättvisa genom att undanröja de kvarvarande hinder för fri rörlighet för rättsliga avgöranden i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande. Detta måls stora betydelse har betonats av Europeiska rådet i dess Stockholmsprogram från 2009¹. Mer specifikt syftar förslaget till att underlätta handläggningen av gränsöverskridande tvister och den fria rörligheten för domar i Europeiska unionen. Översynen bör också bidra till att skapa de rättsliga förutsättningar som krävs för att den europeiska ekonomin ska återhämta sig.

2. SAMRÅD OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Detta förslag föregicks av ett brett samråd med allmänheten, medlemsstaterna, andra institutioner och experter om befintliga problem i det nuvarande systemet och möjliga lösningar på dessa. Den 21 april 2009 antog kommissionen en rapport om tillämpningen av förordningen och en grönbok med förslag om hur en översyn skulle gå till. Sammanlagt 130 svar på grönboken inkom. Kommissionen tog hänsyn till resultaten av flera undersökningar om olika aspekter av en översyn, bland annat en undersökning från 2007 om den praktiska tillämpningen av förordningen² och en undersökning från 2006 om restkompetens³. Empiriska uppgifter om verkningarna av de olika reformförslagen samlades in genom ytterligare två externa undersökningar⁴. Kommissionen medverkade under 2009⁵ och 2010⁶ till att organisera två konferenser om översynen. Ett möte med nationella experter hölls i juli 2010. En särskild expertgrupp inrättades för att undersöka frågan om skiljeförfaranden, och tre möten hölls i juli, september respektive oktober 2010.

Av samrådsförfarandet framgår att de berörda aktörerna har följande synpunkter på de viktigaste delarna av reformen: När det gäller frågan om att avskaffa exekvatur, stödde en stor

¹ Antaget vid Europeiska rådets möte den 10–11 december 2009.

² Utförd av professor Burkhard Hess vid universitetet i Heidelberg. Undersökningen finns tillgänglig på http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

³ Utförd av professor Arnaud Nuyts vid universitetet i Bryssel. Undersökningen finns tillgänglig på http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

⁴ *Study on Data Collection and Impact Analysis Certain Aspects of a Possible Revision of Council Regulation No 44/2001 on Jurisdiction and the REcognition and Enforcement of Judgmetns in civil and Commercial matters*, utförd av Centre for Strategy & Evaluation Services (CSES), 2010, finns på....; *Study to evaluate the impact of a possible ratification by the European Community of the 2005 Hague Convention on Choiceof-Court Agreements* utförd av GHK, 2007, finns på http://ec.europa.eu/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

⁵ Konferensen organiserades tillsammans med universitetet i Heidelberg och *Journal of Private International Law*.

⁶ Konferensen organiserades tillsammans med det spanska ordförandeskapet.

majoritet av de berörda aktörerna och alla medlemsstater målet att uppnå fri rörlighet för domar i Europeiska unionen. Det fanns också ett generellt stöd för att avskaffa exekvaturförfarandet som ett sätt att uppnå detta mål. En mycket stor majoritet av de berörda aktörerna ansåg att avskaffandet av exekvatur skulle kombineras med garantier, särskilt för att skydda rätten till försvar för den som är föremål för beslut om verkställighet. Det fanns skiftande uppfattningar om omfattningen av sådana garantier och garantierna skulle finnas tillgängliga (i den verkställande medlemsstaten eller i ursprungsmedlemsstaten). Särskilt avskaffandet av exekvatur i förtalsmål och i samband med mål som inbegriper kollektiv prövning av ersättningsanspråk har gett upphov till diskussion. När det gäller frågan om hur förordningen fungerar i den internationella rättsordningen, rådde allmän enighet om att multilaterala förhandlingar på internationell nivå skulle vara den lämpligaste ramen för reglering. Vid avsaknad av en sådan ram gick uppfattningarna isär om vilken som skulle vara den bästa lösningen. Även om ett antal berörda aktörer och medlemsstater stödde en utvidgning av behörighetsbestämmelserna till svarande från tredjeländer, särskilt för att garantera tillgång till rättslig prövning inför domstolarna i EU, ansåg flertalet berörda aktörer att erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden som meddelats i tredjeland borde regleras multilateralt, för att säkerställa ömsesidighet på internationell nivå. Beträffande avtal om val av behörig domstol fanns ett stort stöd från de berörda aktörerna och medlemsstaterna för att göra sådana avtal mer effektiva. Bland de olika sätten att uppnå det målet fann alternativet att ge den valda domstolen företräde att besluta om sin egen behörighet störst gensvar. En sådan mekanism skulle på det hela taget överensstämma med det system som inrättades i 2005 års Haagkonvention om val av behörig domstol, och därigenom garantera en konsekvent linje inom unionen och på internationell nivå, om unionen skulle besluta att ingå 2005 års konvention i framtiden. Medan många av de berörda aktörerna medgav att samspelet mellan förordningen och systemet med skiljeförfaranden var en källa till problem och stödde framtida insatser, uttryckte flera skiljemannasamfund farhågor beträffande förordningens inverkan på de europeiska skiljecentrumens ledande roll i världen. Uppfattningarna gick isär om huruvida det vore bäst att aktivt främja skiljeavtal genom att förhindra parallella förfaranden och rättegångsmissbruk eller att mer generellt undanta skiljeförfaranden från förordningens tillämpningsområde. Under alla omständigheter var de flesta av de berörda aktörerna allmänt sett tillfredsställda med hur 1958 års New York-konvention fungerar och ansåg det viktigt att inte undergräva det systemet genom unionsinsatser på området.

Kommissionen har analyserat vilka kostnader och fördelar som följer med de viktigaste aspekterna av den föreslagna reformen i den konsekvensanalys som åtföljer detta förslag.

3. RÄTTLIGA ASPEKTER

3.1. Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

De viktigaste delarna i reformförslaget är följande:

- Avskaffande av det mellanliggande förfarandet för erkännande och verkställighet av domar (exekvatur), med undantag för domar i förtalsmål och domar i skadeståndsmål med kollektiv prövning.
- En utvidgning av förordningens behörighetsbestämmelser till att omfatta tvister som berör svarande från tredjeländer, inklusive reglering av de situationer där samma fråga är under prövning både vid en domstol inom EU och vid en domstol utanför EU.
- Åtgärder för att göra avtal om val av behörig domstol mer effektiva.
- Förbättrat samspel mellan förordningen och systemet för skiljeförfarande.

- Bättre samordning av förfarandena inför domstolar i medlemsstaterna.
- Förbättrad tillgång till rättslig prövning i vissa särskilda tvister. and
- Förtydligande av de villkor som gäller för att interimistiska åtgärder och säkerhetsåtgärder ska kunna cirkulera i EU.

3.1.1. *Avskaffande av exekvatur*

Det civilrättsliga samarbetet har utvecklats mot bakgrund av arbetet med att skapa en inre marknad i EU. En viktig förutsättning för att denna marknad ska fungera som avsett är medlemsstaterna ömsesidigt erkänner varandras domar. Situationen när det gäller ömsesidigt erkännande har gradvis förbättrats genom minskade krav på kontroller av utländska domar i EU. Idag har det rättsliga samarbetet och förtroendet mellan medlemsstaterna nått en sådan mognad att det är möjligt att gå mot ett enklare, billigare och mer automatiskt system för erkännande och verkställighet, genom att undanröja befintliga formaliteter mellan medlemsstaterna. Förslaget innebär därför att exekvaturförfarandet avskaffas för alla domar som omfattas av förordningens tillämpningsområde, med undantag för domar i förtalsmål och domar i samband med mål som inbegriper kollektiv prövning av ersättningsanspråk. Avskaffandet av exekvatur kommer att åtföljas av rättssäkerhetsgarantier som säkerställer svarandens rätt till försvar och till en opartisk domstol i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Svaranden skulle till sitt förfogande ha tre huvudsakliga rättsmedel, som gör det möjligt att under vissa exceptionella omständigheter undvika att en dom som meddelats i en medlemsstat kan göras gällande i en annan medlemsstat. För det första skulle svaranden kunna bestrida domen i ursprungsmedlemsstaten om han eller hon inte har informerats på vederbörligt sätt om förfarandena i den staten. För det andra skulle förslaget innebära att det införs ett extraordinärt rättsmedel i den verkställande medlemsstaten, varigenom svaranden kan invända mot eventuella andra fel som kan ha uppstått under förfarandet inför ursprungsdomstolen och som ha inkräktat på dennes rätt till en rättvis rättegång. Ett tredje rättsmedel skulle göra det möjligt för svaranden att stoppa verkställigheten av en dom om den befinns vara oförenlig med en annan dom som har meddelats i den verkställande medlemsstaten eller – förutsatt att vissa villkor är uppfyllda – i ett annat land. Dessa skyddsmekanismer tar fasta på situationer som för närvarande hanteras inom ramen för vissa av de befintliga grunderna för att vägra verkställighet, särskilt för att garantera skyddet av rätten till försvar, med den viktiga skillnaden att kontrollen av att domen inte strider mot grundläggande rättsprinciper avskaffas. Förslaget om att avskaffa exekvatur kommer således att spara såväl tid som pengar, samtidigt som det nödvändiga skyddet för svarandena garanteras också i fortsättningen.

Förslaget innehåller även en rad standardformulär som syftar till att underlätta erkännande och verkställighet av utländska domar efter det att exekvaturförfarandet har avskaffats och ansökningar om förnyad prövning enligt det förfarande för att garantera rätten till försvar som beskrivits ovan. Dessa formulär kommer att underlätta de behöriga myndigheternas verkställighet av domar, särskilt i sådana fall där det blir aktuellt att beräkna räntor och kostnader. De minskar också behovet av att domen översätts och gör det lättare för svarande som måste bevaka sina intressen från en annan medlemsstat att ansöka om förnyad prövning.

Förslaget innebär att exekvaturförfarandet bibehålls för domar i förtalsmål, där en privatperson gör gällande att rättigheter med anknytning till hans eller hennes person

eller privatliv har kränkts av media. Dessa fall är särskilt känsliga och medlemsstaterna har använt sig av skilda lösningar för att säkra överensstämmelse med de olika grundläggande rättigheter som berörs, till exempel människans värdighet, respekt för privatlivet och familjelivet, skydd av personuppgifter samt yttrandefrihet och informationsfrihet. Dessa skillnader, i kombination med att det inte finns någon harmoniserad lagvalsbestämmelse på EU-nivå (se artikel 1.2 g i förordning (EG) nr 864/2007 (*Rom II*)⁷ indikerar att förtroendet mellan rättssystemen knappast har nått en sådan nivå att det är läge att överge det nuvarande systemet. Det torde därför vara att föredra att tillfälligt behålla exekvaturförfarandet för domar i förtalsmål i väntan på ett klagörande av läget på området, såväl materiellt som i lagvalshänseende.

Exekvatur bibehålls även för domar i mål där talan har väckts av en grupp av käre, av ett organ som företräder en grupp käre eller av ett organ som företräder allmänintresset, i syfte att driva igenom anspråk på ersättning för skada som drabbat ett flertal käre på grund av otillbörliga affärsmetoder (kollektiv prövning). De befintliga mekanismerna för att ersätta en grupp personer som har drabbats av otillbörliga affärsmetoder uppvisar stora skillnader i EU. I grunden är varje nationellt system för prövning av ersättningsanspråk i den här typen av fall unikt, och det finns inte två system som är likadana på området. Vissa av förfarandena är endast tillämpliga inom mycket specifika sektorer (till exempel krav på ersättning för förluster av kapitalinvesteringar i Tyskland eller för skada som orsakats genom konkurrenshämmande metoder i Storbritannien). Andra har ett bredare tillämpningsområde (till exempel de spanska förfarandena för kollektiv prövning). En andra skillnad rör den rättsliga ställningen i förfaranden om ersättning för skada. Vissa medlemsstater har bemyndigat offentliga myndigheter att väcka talan på vissa områden (detta gäller till exempel ombudsmannafunktionen i Finland), medan andra beviljar talerätt för privata organisationer, såsom konsumentorganisationer (till exempel Bulgarien) eller för privatpersoner som företräder en grupp (till exempel Portugal). Många medlemsstater tillämpar en kombination av flera olika bestämmelser om talerätt. Ytterligare en skillnad rör vilka kategorier av drabbade som kan komma i fråga för kollektiv prövning av ersättningsanspråk. De flesta av de nationella system som avses ovan tillåter kollektiv prövning av ersättningsanspråk för konsumenter, medan ett fåtal även medger sådan prövning för andra kategorier, exempelvis småföretag. Det finns även skillnader beträffande verkan av en dom för medlemmarna i den berörda gruppen. I de flesta medlemsstater medför domen verkningar endast för dem som uttryckligen har valt att omfattas av förfarandet (denna så kallade *opt-in*-regel gäller exempelvis i Sverige och Italien). I ett fåtal medlemsstater blir domen bindande för alla medlemmar av gruppen, såvida de inte aktivt har valt att *inte* omfattas (Portugal, Danmark, Nederländerna). Dessutom finns det skillnader mellan medlemsstaterna i fråga om när de som omfattas identifieras individuellt. I vissa medlemsstater måste identifieringen ske i samband med att företrädartalan väcks (till exempel Storbritannien), medan den i andra kan äga rum i ett senare skede (till exempel Polen och Spanien). Även bestämmelserna om finansiering av kollektiv talan, fördelning av eventuell ersättning och användning av alternativa tvistlösningsmekanismer uppvisar stora skillnader. Mot bakgrund av dessa stora skillnader är det ömsesidiga förtroendet i detta skede sannolikt inte på den nivå som krävs för att

⁷ EUT L 199, 31.7.2007, s. 40.

exekvaturförfarandet ska kunna avskaffas. Därför avser kommissionen att genomföra ett offentligt samråd om en EU-strategi för kollektiv prövning för att undersöka vilka former av kollektiv prövning som skulle kunna passas in i EU:s rättssystem och i de 27 medlemsstaternas rättsordningar. Det offentliga samrådet ska bland annat göra det möjligt att fastställa om EU:s bestämmelser på civil- och processrättens område är tillräckligt effektiva för att kollektiv prövning ska kunna användas och domar som meddelats efter sådan prövning ska kunna verkställas inom EU. I avvaktan på resultaten från detta samråd är det ännu för tidigt att avskaffa exekvaturförfarandet för domar som meddelats efter kollektiv prövning. Om samrådet skulle leda till att harmoniserings- eller tillnärmningsåtgärder på området antas, bör de föreslagna bestämmelserna om avskaffande av exekvatur på ett konsekvent sätt utvidgas till förfaranden för kollektiv prövning. En sådan utvidgning skulle inte påverka kommissionens möjligheter att, även utan ovannämnda harmoniserings- eller tillnärmningsåtgärder, föreslå ett avskaffande av mellanliggande åtgärder vid verkställighet av domar i skadeståndsmål med kollektiv prövning, om en sådan utveckling av EU:s rättsordning skulle framstå som effektiv och godtagbar.

3.1.2. *Förbättra förordningens funktion i den internationella rättsordningen*

Flera ändringar föreslås för att förbättra förordningens funktion i den internationella rättsordningen.

- Förslaget innebär att förordningens behörighetsbestämmelser utvidgas till att omfatta svarande från tredjeländer. Denna ändring kommer generellt sett att öka företags och medborgares möjligheter att stämma svarande från tredjeländer i EU, eftersom särskilda behörighetsbestämmelser om att domstolen på platsen för genomförandet av avtalet ska vara behörig blir tillämpliga i dessa fall. Mer specifikt kommer ändringen att säkerställa att sådana behörighetsregler som är avsedda att skydda konsumenter, anställda och försäkringstagare kommer att vara tillämpliga även om svaranden har hemvist utanför EU.
- Förslaget innebär också en harmonisering av de subsidiära behörighetsreglerna och skapar två kompletterande forum för tvister som berör svarande med hemvist utanför EU. Enligt förslaget ska en svarande från ett tredjeland kunna stämmas vid domstolarna på den plats där lös egendom som tillhör henne eller honom befinner sig, förutsett att dess värde inte är oproportionerligt i förhållande till värdet på fordran och att tvisten har tillräcklig anknytning till den medlemsstat där talan väcks. Dessutom kommer domstolarna i en medlemsstat att vara behöriga om det inte finns någon annan domstol som kan garantera rätten till en rättvis rättegång och tvisten har tillräcklig anknytning till medlemsstaten i fråga (*forum necessitatis*). En harmonisering av bestämmelserna om subsidiär behörighet innebär att medborgare och företag kan vända sig till en domstol i EU på lika villkor, och att företag som är verksamma på den inre marknaden kan lita på att inte missgynnas i detta avseende. De harmoniserade bestämmelserna kompenserar för avskaffandet av befintliga nationella bestämmelser. Bestämmelser om behörighet för domstolarna på den plats där egendom finns uppväger att en svarande inte finns på plats i EU. En sådan bestämmelse förekommer i ett ganska stort antal medlemsstater och har fördelen att garantera att en dom kan verkställas i det land där den meddelades. För det andra innebär en bestämmelse om *forum necessitatis* att kärande från EU garanteras rätten till en rättvis rättegång, vilket är särskilt viktigt för EU-företag som investerar i länder med rättssystem som ännu inte är fullt utvecklade.

- Genom förslaget införs också en icke bindande *lis pendens*-bestämmelse för mål om samma sak mellan samma parter inför en domstol i EU respektive en domstol i ett tredjeland. En domstol i en medlemsstat kan i undantagsfall förklara handläggningen i ett mål vilande om talan först väcktes vid en domstol i ett tredjeland, förutsatt att den senare förväntas meddela avgörande inom rimlig tid och avgörandet i fråga kommer att kunna erkännas och verkställas i den medlemsstaten. Denna ändring syftar till att undvika att förfaranden genomförs parallellt i och utanför EU.

3.1.3. Åtgärder för att göra avtal om val av behörig domstol mer effektiva

Förslaget innehåller två ändringar som syftar till att göra avtal om val av behörig domstol effektivare.

Om parterna har utsett en viss domstol eller vissa domstolar att lösa tvister dem emellan, ska enligt förslaget den valda domstolen ha rätt att besluta om sin behörighet, oavsett var talan väcktes först. Eventuella andra domstolar måste vilandeförklara målet till dess att den valda domstolen har förklarat sig behörig eller – om avtalet är ogiltigt – fransagt sig behörigheten. Denna ändring kommer att göra avtal om val av behörig domstol effektivare och undanröja incitamenten för att väcka talan vid obehöriga domstolar.

Vidare införs genom förslaget en harmoniserad bestämmelse om tillämplig lag i mål om sådana avtals materiella giltighet, vilket garanterar en likartad prövning oavsett vid vilken domstol talan väcks.

Båda dessa ändringar återspeglar lösningar som fastställs i 2005 års Haagkonvention om avtal om val av behörig domstol, vilket ger EU förutsättningar att eventuellt ingå denna konvention i framtiden.

3.1.4. Förbättrat samspel mellan förordningen och systemet för skiljeförfarande

Förslaget inbegriper en särskild bestämmelse om förhållandet mellan skiljeförfaranden och domstolsförfaranden. Enligt denna bestämmelse ska en domstol låta handläggningen av ett tvistemål vila om dess behörighet bestrids på grundval av ett skiljeavtal och saken har tagits upp till prövning vid en skiljedomstol eller om domstolsförfaranden med anknytning till skiljeavtalet har inletts i den medlemsstat där skiljeförfarandet ska äga rum. Denna ändring kommer att bidra till mer effektiva skiljeavtal i EU, förebygga att domstols- och skiljeförfaranden löper parallellt och undanröja incitamenten för rättegångsmissbruk.

3.1.5. Bättre samordning av rättsliga förfaranden vid domstolar i medlemsstaterna

Ytterligare ett antal ändringar syftar till att förbättra samordningen av rättsliga förfaranden i medlemsstaterna. Dessa ändringar är följande:

- Förslaget syftar till att förbättra den generella *lis pendens*-regeln genom att föreskriva en tidsfrist inom vilken den domstol vid vilken talan först väckts ska förklara sig behörig eller avvisa talan. Dessutom förskriver de ändrade bestämmelserna informationsutbyte mellan domstolar vid vilka talan väckts i mål som rör samma sak.
- Förslaget underlättar förening av mål som har samband med varandra, genom att avskaffa kravet på att målen måste kunna förenas enligt nationell rätt.
- När det gäller interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, innehåller förslaget bestämmelser om fri rörlighet för sådana åtgärder som har beviljats av en domstol med behörighet att pröva målet i sak. Under vissa förutsättningar gäller denna fria rörlighet även när beslut om en åtgärd fattas utan att den part som

åtgärden riktar sig mot meddelats (*ex parte*). Däremot förhindrar förslaget fri rörlighet för interimistiska åtgärder som beslutats av en annan domstol än den som är behörig att pröva målet i sak. Med hänsyn till de avsevärda skillnaderna mellan olika medlemsstaters nationella lagstiftning på området, bör verkningarna av dessa åtgärder begränsas till den medlemsstat där de beviljades. En sådan lösning gör det möjligt att förebygga risken för otillbörlig forum-shopping. Om en domstol är i färd med att pröva ett mål i sak, samtidigt som en ansökan om en interimistisk åtgärd ges in till en annan domstol, ska de två domstolarna enligt förslaget samarbeta för att se till att alla omständigheter i målet tas i beaktande vid prövningen av ansökan om den interimistiska åtgärden.

3.1.6. *Förbättrad tillgång till rättslig prövning*

Slutligen införs ett antal ändringar som syftar till att förbättra behörighetsreglernas praktiska funktion. Till dessa hör följande:

- En bestämmelse om att domstolen på den plats där lös egendom befinner sig ska vara behörig att pröva sakrättsliga anspråk avseende denna egendom.
- En möjlighet för anställda att i mål om anställningsförhållanden väcka talan mot flera svarande i enlighet med artikel 6.1. En sådan bestämmelse fanns redan i 1968 års Brysselkonvention. Dess återinförande i förordningen kommer att gynna anställda som vill väcka talan mot arbetsgivare i olika medlemsstater (jfr den situation som avses i mål C-462/06). Återskapandet av möjligheten att förena mål mot flera svarande i det här sammanhanget kommer i första hand att gynna anställda. Den omvända situationen, det vill säga att en arbetsgivare skulle vilja förena mål mot flera anställda, tycks inte uppstå i praktiken i tvister som rör enskilda anställningsavtal.
- En möjlighet att ingå avtal om val av behörig domstol i tvister som rör hyra av lokaler för yrkesmässigt bruk, och
- obligatorisk information om de rättsliga följderna av att inte bestrida domstolens behörighet till svarande som går i svaromål.

3.2. **Rättslig grund**

Detta förslag ändrar förordning (EG) nr 44/2001, som baserade sig på artiklarna 61 c och 67.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Sedan Lissabonfördragets ikraftträdande är den motsvarande rättsliga grunden artikel 81.2 a, c och e i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

På grund av det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till fördragen är bestämmelserna i avdelning V del III i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte tillämpliga på Danmark. Genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område har dock bestämmelserna i förordning (EG) nr 44/2001 utvidgats till att även omfatta Danmark. Detta avtal omfattar även en mekanism som gör det möjligt för Danmark att tillämpa varje instrument om ändring av förordning (EG) nr 44/2001.

Bestämmelserna i avdelning V är inte tillämpliga på Förenade kungariket eller Irland, såvida inte de båda länderna beslutar annat. Detta följer av de relevanta bestämmelserna i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa.

3.3. Subsidiaritet och proportionalitet

De olika delarna av den revidering som beskrivs ovan överensstämmer med principerna om subsidiaritet och proportionalitet. När det gäller subsidiariteten kan målet att avskaffa exekvaturförfarandet inte uppnås av medlemsstaterna själva. Eftersom förfarandet har harmoniserats genom Bryssel I-förordningen krävs en förordning för att åstadkomma en sådan ändring. Samma resonemang är tillämpligt när det gäller att förbättra befintliga bestämmelser om domstols behörighet och att samordna förfaranden mellan medlemsstaterna. När det gäller den föreslagna harmoniseringen av medlemsstaternas restkompetens, bidrar den nuvarande bristen på konsekvens mellan nationella bestämmelser till orättvisa konkurrensvillkor för företag som gör affärer med partner utanför EU. Lagstiftning på EU-nivå är det enda sättet att skapa rättvisa förutsättningar. När det slutligen gäller samspelet mellan domstols- och skiljeförfaranden, kan enskilda medlemsstater inte själva se till att skiljeförfaranden på deras territorium samordnas på lämpligt sätt med domstolsförfaranden i en annan medlemsstat, eftersom den nationella lagstiftningens verkningar begränsas av territorialitetsprincipen. Därför krävs åtgärder på EU-nivå.

Den konsekvensanalys som bifogas detta förslag visar att fördelarna med var och en av de föreslagna ändringarna uppväger kostnaderna, och att de föreslagna åtgärderna därför är proportionerliga.

3.4. Konsekvenser för grundläggande rättigheter

Som framgår närmare av konsekvensanalysen som åtföljer detta förslag, och i enlighet med unionens strategi för ett effektivt genomförande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁸, är reformen till alla delar förenlig med de rättigheter som fastställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till en opartisk domstol enligt artikel 47 i stadgan. Ändringarna bidrar också till ett förbättrat konsumentskydd (artikel 38 i stadgan). I samband med avskaffandet av exekvatur kommer det även att inrättas särskilda förfaranden för förnyad prövning för att säkerställa att svaranden har tillgång till ett effektivt rättsmedel och att en dom som inte respekterar svarandens rätt till en rättvis rättegång eller rätt till försvar förlorar sin verkan gentemot henne eller honom. De förändringar som planeras med avseende på den internationella rättsordningen kommer att förbättra tillgången i EU till rättslig prövning för privatpersoner, särskilt de med svagare ställning, och företag. När möjligheterna att kringgå avtal om val av behörig domstol eller skiljeavtal försvinner minskar risken för parallella förfaranden. Detta bidrar i sin tur till att förbättra rättsväsendets effektivitet generellt och till att stärka friheten att bedriva näringsverksamhet, som tas upp i artikel 16 i stadgan. Slutligen finns det inget i denna förordning som inkräktar på arbetstagares, arbetsgivares eller deras respektive organisationers grundläggande rätt att förhandla och ingå kollektivavtal och, i händelse av intressekonflikt, tillgripa kollektiva åtgärder för att försvara sina intressen, inbegripet strejk, i enlighet med artikel 28 i stadgan.

⁸ Meddelande från kommissionen, KOM(2010) 573 slutlig, 19.10.2010.

↓ 44/2001

2010/xxxx (COD)

Förslag till

RÅDETS EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr
44/2001

av den 22 december 2000

**om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på
privaträttens område**

(Omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

↓ 44/2001 (anpassad)

med beaktande av fördraget om ~~upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ Europeiska
unionens funktionssätt ☒, särskilt artikel ~~61~~ ☒ 67.4 ☒ och artikel ~~67.1~~ ☒ 81.2 a, c, och
e, ☒

↓ 44/2001

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag⁹,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
~~med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹⁰, och av följande skäl:~~
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹¹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

↓ ny

(1) Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet
och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område¹² har ändrats

⁹ EGT C 376, 15.1.1997, s. 1.

¹⁰ Yttrandet avgivet 21 september 2000 (ännu ej offentliggjort i EUT).

¹¹ EGT C 117, 15.1.1997, s. 6. EUT C [...], [...], s. [...].

¹² EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

vid ett flertal tillfällen¹³. Med anledning av nya ändringar bör den av tydlighetsskäl omarbetas.

↓ 44/2001 skäl 1 (anpassad)

- (2) ~~Gemenskapen~~ ☒ Unionen ☒ har som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ~~där den fria rörligheten för personer säkerställs~~ ☒ som underlättar tillgången till prövning, särskilt genom principen om ömsesidigt erkännande av domar och andra avgöranden av rättsliga myndigheter på det civilrättsliga området ☒. För att gradvis kunna upprätta detta område bör ☒ unionen ☒ bland annat besluta om åtgärder som rör civilrättsligt samarbete ☒ särskilt när sådana ☒ är nödvändiga för att den inre marknaden ska fungera väl.

↓ 44/2001 skäl 2

⇒ ny

- (3) Vissa olikheter i medlemsstaternas bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande av domar hindrar den inre marknaden från att fungera väl. Det är därför nödvändigt att införa bestämmelser som gör reglerna om behörighetskonflikter på privaträttens område mer enhetliga ~~och som förenklar formaliteterna~~, så att domar från de medlemsstater som är bundna av denna förordning kan erkännas och verkställas enkelt och snabbt.

↓ 44/2001 skäl 3 (anpassad)

- (4) Denna fråga hör hemma inom det civilrättsliga samarbetet enligt artikel ~~65~~ ☒ 81 ☒ i fördraget ☒ om Europeiska unionens funktionssätt ☒.

↓ 44/2001 skäl 6 (anpassad)

- (5) För att uppnå målet att privaträttsliga domar ska kunna få verkan i hela ~~gemenskapen~~ unionen är det nödvändigt och lämpligt att reglerna om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar fastställs i en ~~gemenskapsrättsakt~~ ☒ unionsrättsakt ☒ som är bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.

↓ 44/2001 skäl 4 (anpassad)

- (6) ☒ Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de ☒ därför bättre kan uppnås på ☒ unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål ☒.

↓ 44/2001 skäl 5 (anpassad)

- (7) Den 27 september 1968 ingick medlemsstaterna, inom ramen för artikel 293 fjärde strecksatsen i fördraget ☒ om upprättandet av Europeiska gemenskapen ☒, Brysselkonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på

¹³ Se bilaga VII.

privaträttens område, senare ändrad genom konventioner om nya medlemsstaters anslutning till denna konvention (nedan kallad *Brysselkonventionen*)¹⁴. Den 16 september 1988 ingick medlemsstaterna och Efta-staterna Luganokonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, som är en parallellkonvention till 1968 års Brysselkonvention. En revidering av konventionerna har företagits, och rådet har nått enighet om innehållet i den reviderade versionen.

↓ ny

- (8) Den 22 november 2000 antog rådet förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som ersatte Brysselkonventionen på unionens territorium, i förbindelserna mellan alla medlemsstater utom Danmark. Genom rådets beslut 2006/325/EG av den 27 april 2006 ingick unionen ett avtal med Danmark för att säkerställa tillämpningen av bestämmelserna i förordning nr 44/2001 i Danmark. 1988 års Luganokonvention reviderades genom Luganokonventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som ingicks den 30 oktober 2007 mellan unionen, Danmark och Eftastaterna¹⁵. En enhetlig tolkning av dessa konventioner och denna förordning bör säkerställas.
- (9) Den 21 april 2009 antog kommissionen en rapport om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 44/2001¹⁶. I rapporten fastslogs att förordningen generellt fungerar tillfredsställande, men att det vore önskvärt att förbättra tillämpningen av vissa bestämmelser, att underlätta den fria rörligheten för domar ytterligare och att stärka möjligheterna till rättlig prövning.

↓ 44/2001 skäl 7 (anpassad)

- (10) Tillämpningsområdet för denna förordning bör täcka de väsentliga delarna av privaträtten utom vissa väl definierade delar. ☒ Mot bakgrund av antagandet av rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet bör dessa delar undantas från den här förordningens tillämpningsområde ☒.

↓ ny

- (11) Denna förordning är inte tillämplig på skiljeförfaranden, utom i det begränsade fall som anges i förordningen. Den är i synnerhet inte tillämplig på formen, förekomsten, giltigheten eller verkningarna av skiljeavtal, skiljemännens befogenheter, förfarandena inför skiljedomstolen eller giltigheten, ogiltigförklaring eller erkännande och verkställighet av skiljedomar.

¹⁴ EGT L 299, 31.12.1972, s. 32. EGT L 304, 30.10.1978, s. 1. EGT L 388, 31.12.1982, s. 1. EGT L 285, 3.10.1989, s. 1. EGT C 15, 15.1.1997, s. 1. Se konsoliderad version i EGT C 27, 26.1.1998, s. 1.

¹⁵ EUT L 339, 21.12.2007, s. 1.

¹⁶ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, KOM(2009) 174 slutlig.

↓ 44/2001 skäl 8

~~De tvister som omfattas av denna förordning bör ha anknytning till de medlemsstater som är bundna av förordningen. Gemensamma behörighetsregler bör därför i princip tillämpas när svaranden har hemvist i någon av dessa medlemsstater.~~

↓ 44/2001 skäl 9

~~Svarande som inte har hemvist i en medlemsstat omfattas i allmänhet av nationella behörighetsregler som gäller i den medlemsstat där talan väcks, och svarande som har hemvist i en medlemsstat som inte är bunden av denna förordning måste även i fortsättningen omfattas av Brysselkonventionen.~~

↓ 44/2001 skäl 10

~~För att trygga fri rörlighet för domar bör domar som meddelats i en medlemsstat som är bunden av denna förordning erkännas och verkställas i en annan medlemsstat som är bunden av denna förordning, även om gäldenären har hemvist i tredje land.~~

↓ 44/2001 skäl 11

- (12) Behörighetsbestämmelserna bör uppfylla kravet på förutsebarhet och bygga på den allmänna principen om svarandens hemvist, och det bör alltid kunna gå att bestämma vilken domstol som är behörig utifrån denna princip, utom i vissa bestämda fall när tvistens art eller hänsynen till partsautonomin gör det berättigat att använda någon annan anknytning. I fråga om juridiska personer måste hemvisten kunna bestämmas på ett objektivet sätt så att de gemensamma reglerna blir överskådliga och behörighetskonflikter kan undvikas.
-

↓ 44/2001 skäl 12

⇒ ny

- (13) Principen om att domstolen där svaranden har hemvist är behörig bör kompletteras med alternativa behörighetsregler i de fall där det finns en nära koppling mellan domstolen och tvisteföremålet eller då detta krävs för att underlätta rättsskipningen. ⇒ Detta anknytningskriterium bör bidra till ökad rättssäkerhet för svaranden och till att förhindra att vederbörande stäms inför rätta i en medlemsstat som han eller hon inte rimligen kunde förutse. Detta är viktigt, särskilt i tvister om utomobligatoriska förpliktelser som härrör från kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet, inbegripet förtal ⇐.
-

↓ 44/2001 skäl 13

- (14) Vid försäkrings-, konsument- och anställningsavtal bör den svagare parten skyddas genom behörighetsbestämmelser som är förmånligare för dennes intressen än de allmänna bestämmelserna.

↓ 44/2001 skäl 14

- (15) Parternas rätt att själva avtala om behörig domstol bör respekteras med förbehåll för de exklusiva behörighetsgrunderna i denna förordning, utom när det gäller försäkrings-, konsument- och anställningsavtal, där endast begränsad autonomi medges.
-

↓ ny

- (16) För att skydda kändes och svarandes intressen och främja en korrekt rättskipning i unionen, bör den omständigheten att en svarande har hemvist i ett tredjeland inte längre innebära att vissa unionsbestämmelser om domstols behörighet inte ska tillämpas. Hänvisningar till nationell lagstiftning bör inte längre förekomma.
- (17) Denna förordning bör därför innebära att det införs fullständiga bestämmelser om medlemsstaternas domstolars internationella behörighet. De befintliga bestämmelserna om domstols behörighet säkerställer en nära anknytning mellan förfarandena enligt denna förordning och medlemsstaternas territorium, vilket motiverar att bestämmelserna utvidgas till att omfatta alla berörda svarande oavsett hemvist. Dessutom bör denna förordning reglera i vilka fall en domstol i en medlemsstat kan ha subsidiär behörighet.
-

↓ 44/2001 skäl 15

- (18) För att rättskipningen ska fungera väl, måste man minimera möjligheten för samtidiga förfaranden och se till att oförenliga domar inte meddelas i två medlemsstater. Det måste finnas klara och effektiva regler för att avgöra frågor om litispens och mål som har samband med varandra och för att undanröja problem som härrör från nationella skillnader när det gäller att fastställa vid vilken tidpunkt talan väckts. Den tidpunkten bör ges en autonom definition i denna förordning.
-

↓ ny

- (19) Avtal om val av behörig domstol bör göras mer effektiva för att ge partsviljan full verkan och förhindra rättegångsmissbruk. Förordningen bör därför ge den domstol som anvisas enligt avtalet möjlighet att förklara sig behörig, oavsett var talan väcktes först.
- (20) Även skiljeavtal bör göras mer effektiva för att ge partsviljan full verkan. Detta bör särskilt vara fallet när den avtalade eller utsedda platsen för ett skiljeförfarande ligger i en medlemsstat. Denna förordning bör därför innehålla särskilda bestämmelser som syftar till att undvika parallella förfaranden och rättegångsmissbruk under sådana omständigheter. Platsen för ett skiljeförfarande bör avse den plats som parterna valt eller den plats som utsetts av en skiljedomstol, av ett skiljedomsorgan eller av någon annan myndighet som parterna utsett, direkt eller indirekt.
- (21) Det bör finnas en flexibel mekanism som gör det möjligt för medlemsstaternas domstolar att ta hänsyn till pågående förfaranden vid domstolar i tredjeländer, varvid särskilt avseende bör fästas vid en korrekt rättskipning och huruvida en dom som meddelats i ett tredjeland kan erkännas och verkställas i den berörda medlemsstaten.

(22) Begreppet interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, bör klargöras. Det bör särskilt inbegripa beslut om åtgärder som syftar till att skaffa fram information eller säkra bevisning, till exempel beslut om husrannsakan eller beslag, i den mening som avses i artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter¹⁷. De bör inte inbegripa åtgärder som inte har karaktär av säkerhetsåtgärder, till exempel beslut om hörande av vittne för att göra det möjligt för käranden att komma fram till om han eller hon ska väcka talan eller inte.

↓ 44/2001 skäl 16

~~Det ömsesidiga förtroendet mellan de rättsvårdande myndigheterna i gemenskapen gör det berättigat att automatiskt erkänna en dom som har meddelats i en medlemsstat utan att något ytterligare förfarande behöver tillgripas, utom när erkännandet är tvistigt.~~

↓ 44/2001 skäl 17

~~I enlighet med samma princip om ömsesidigt förtroende måste förfarandet för att göra en dom som har meddelats i en medlemsstat verkställbar i en annan medlemsstat vara snabbt och effektivt. Därför bör verkställighetsförklaringen utfärdas närmast automatiskt efter en enkel formell kontroll av handlingarna och utan att domstolen på eget initiativ får pröva om någon av grunderna i denna förordning för att vägra verkställighet föreligger.~~

↓ 44/2001 skäl 18

~~Emellertid innebär förswarets rättigheter att svaranden bör ha möjlighet att överklaga verkställighetsförklaringen genom ett kontradiktoriskt förfarande om han anser att någon av grunderna för att vägra verkställighet föreligger. Den som söker verkställighet bör också kunna överklaga ett beslut om att vägra verkställighetsförklaring.~~

↓ ny

(23) Det ömsesidiga förtroendet mellan de rättsvårdande myndigheterna i unionen och målet att minska tidsåtgången och kostnaderna i gränsöverskridande tvister gör det berättigat att avskaffa alla mellanliggande åtgärder som måste vidtas innan verkställighet kan ske i den medlemsstat där verkställighet begärs. För verkställighetsändamål bör en dom som har meddelats av domstolarna i en medlemsstat följaktligen behandlas som om den hade meddelats i den medlemsstat där verkställighet begärs. Med hänsyn till skillnaderna mellan medlemsstaternas system och till att frågor om förtal och om kollektiv prövning i skadeståndsmål är av särskilt känslig natur, bör dock det nuvarande förfarandet för erkännande och verkställighet bibehållas tills vidare för domar i denna typ av mål, i väntan på den fortsatta utvecklingen av lagstiftningen på området. Tillämpningsområdet för den särskilda bestämmelsen om förtal bör vara avgränsat och tolkas på samma sätt som undantaget avseende förtal i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II). Om det antas åtgärder för harmonisering eller tillnärmning av de processrättsliga

¹⁷ EUT L 157, 30.4.2004, s. 45.

bestämmelser som är tillämpliga på domar i skadeståndsmål som inbegriper kollektiv prövning, bör bestämmelserna om avskaffande av mellanliggande åtgärder utvidgas till att även omfatta sådana domar. Även utan ovannämnda harmoniserings- eller tillnärmningsåtgärder skulle en sådan utvidgning av tillämpningsområdet inte påverka kommissionens möjligheter att föreslå ett avskaffande av mellanliggande åtgärder vid verkställighet av domar i skadeståndsmål som inbegriper kollektiv prövning, om en sådan utveckling av EU:s rättsordning skulle framstå som effektiv och godtagbar.

- (24) Avskaffandet av mellanliggande åtgärder bör kombineras med nödvändiga garantier, särskilt för att garantera full respekt för rätten till försvar och rätten till en opartisk domstol, i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta förutsätter att man i verkställighetsledet inför extraordinära rättsmedel för svarande som inte har gått i svaromål på grund av att de inte delgetts på föreskrivet sätt, eller som på annat sätt drabbats av att förfarandet vid den domstol som meddelat avgörandet uppvisat brister som kan stå i strid med artikel 47 i stadgan.
- (25) Avskaffandet av mellanliggande åtgärder förutsätter en anpassning av den fria rörligheten för interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder. När sådana åtgärder beslutas av en domstol som är behörig att pröva en tvist i sak bör det säkerställas att åtgärderna omfattas av fri rörlighet. Om sådana åtgärder beslutas av en domstol som inte är behörig att pröva tvisten i sak, bör dock verkningarna av dessa vara begränsade till den berörda medlemsstatens territorium. Vidare bör fri rörlighet tillåtas för åtgärder som beslutats utan att den part som åtgärderna riktar sig mot meddelats (*ex parte*), förutsatt att det finns lämpliga rättssäkerhetsgarantier.

↓ 44/2001 skäl 19 (anpassad)

- (26) Kontinuiteten mellan Brysselkonventionen och denna förordning bör säkerställas, och övergångsbestämmelser bör därför införas. Likaså måste kontinuitet råda när det gäller ~~EG-domstolens~~ EU-domstolens tolkning av bestämmelserna i Brysselkonventionen ~~☒~~ och de förordningar som ersätter den ~~☒~~, och 1971 års protokoll¹⁸ bör därför ~~fortsätta att också tillämpas på de fall som har anhängiggjorts när förordningen träder i kraft.~~

↓ ny

- (27) Denna förordning bör garantera full respekt för de grundläggande rättigheterna enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol enligt artikel 47 i stadgan. Inget i denna förordning bör påverka yttrandefriheten och informationsfriheten (artikel 11), rätten till respekt för privatlivet och familjelivet (artikel 7) eller arbetstagares och arbetsgivares rätt att i enlighet med unionsrätten och nationell lagstiftning förhandla och ingå kollektivavtal på lämpliga nivåer och att i händelse av intressekonflikter tillgripa kollektiva åtgärder för att försvara sina intressen, inbegripet strejk.

¹⁸ ~~EGT L 204, 2.8.1975, s. 28, EGT L 304, 30.10.1978, s. 1, EGT L 388, 31.12.1982, s. 1, EGT L 285, 3.10.1989, s. 1, EGT C 15, 15.1.1997, s. 1 (se konsoliderad version i EGT C 27, 26.1.1998, s. 28).~~

↓ 44/2001 skäl 20 (anpassad)
⇒ ny

- (28) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, ~~☒~~ med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, ~~☒~~ fogat till ~~Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ unionens funktionssätt ☒, har dessa stater ~~meddelat att de önskar delta~~ ☒ deltagit ☒ i antagandet och tillämpningen av ~~denna~~ förordning (EG) nr 44/2001. ⇒ I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, [har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning]/[och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i protokollet, kommer Förenade kungariket och Irland inte delta i antagandet av denna förordning, som därför inte är bindande för eller tillämplig för dem]. ⇐
-

↓ 44/2001 skäl 21 (anpassad)
⇒ ny

- (29) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till ~~Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ Europeiska unionens funktionssätt ☒, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som därför varken är bindande för eller tillämplig i Danmark ⇒ , dock utan att detta påverkar Danmarks möjlighet att tillämpa ändringarna av förordning (EG) nr 44/2001, i enlighet med artikel 3 i avtalet av den 19 oktober 2005¹⁹ mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträtts område ⇐ .
-

↓ 44/2001 skäl 22

~~Eftersom Brysselkonventionen gäller för förbindelserna mellan Danmark och de medlemsstater som är bundna av denna förordning skall denna konvention och 1971 års protokoll fortsätta att tillämpas mellan Danmark och de medlemsstater som är bundna av denna förordning.~~

↓ 44/2001 skäl 23 (anpassad)

- (30) Brysselkonventionen ska ~~också~~ fortsätta att tillämpas på de territorier i medlemsstaterna som faller inom denna konventions territoriella tillämpningsområde och som inte omfattas av förordningen i enlighet med artikel ~~299~~ ☒ 355 ☒ i fördraget ☒ om Europeiska unionens funktionssätt ☒ .

¹⁹ EUT L 299, 16.11.2005, s. 62.

↓ 44/2001 skäl 24 (anpassad)

- (31) Samma strävan efter enhetlighet gör att denna förordning inte bör påverka bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande av domar, som återfinns i särskilda ~~gemenskapsrättsakter~~ ☒ unionsrättsakter ☒.
-

↓ 44/2001 skäl 25

- (32) Respekten för medlemsstaternas internationella åtaganden innebär att denna förordning inte bör påverka konventioner som medlemsstaterna anslutit sig till och som gäller särskilda rättsområden.
-

↓ 44/2001 skäl 26

~~De allmänna reglerna i denna förordning bör vara tillräckligt flexibla för att ta hänsyn till särskilda processrättsliga bestämmelser i vissa medlemsstater. Vissa av bestämmelserna i protokollet till Brysselkonventionen bör därför införas i förordningen.~~

↓ 44/2001 skäl 27

~~För att möjliggöra en harmonisk övergång på vissa områden som är föremål för särskilda bestämmelser i protokollet till Brysselkonventionen föreskrivs i denna förordning under en övergångsperiod bestämmelser som tar hänsyn till den särskilda situationen i vissa medlemsstater.~~

↓ 44/2001 skäl 28 (anpassad)

~~Kommissionen bör senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande lägga fram en rapport om förordningens tillämpning och vid behov lägga fram förslag till anpassningar.~~

↓ 44/2001 skäl 29

~~Kommissionen bör ändra bilagorna I-IV om nationella bestämmelser om domstols behörighet, om domstolar eller behöriga myndigheter och om talan på grundval av de ändringar som de berörda medlemsstaterna meddelar. Ändringar i bilagorna V och VI bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter²⁰.~~

↓ ny

- (33) Kommissionen bör bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i syfte att ändra bilagorna I, II, V, VI och VII.

²⁰ ~~EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.~~

↓ 44/2001 (anpassad)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDEN ☒ OCH DEFINITIONER ☒

↓ 44/2001
⇒ ny

Artikel 1

1. Denna förordning är tillämplig på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor.

2. Denna förordning är inte tillämplig på

- a) fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden, arv och testamente,
- b) konkurs, ackord och liknande förfaranden,
- c) social trygghet,
- d) skiljeförfarande ⇒ , utom i det fall som anges i artiklarna 29.4 och 33.3 ⇐

↓ ny

(e) underhållsskyldighet som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svägerlagsförhållande.

↓ 44/2001 (anpassad)

3. I denna förordning avses med termen *medlemsstat* samtliga medlemsstater med undantag av Danmark.

Artikel 322

I denna förordning ~~förstås~~ avses med

↓ 44/2001 (anpassad)

☒ a) ☒ *dom*: varje avgörande som har meddelats av en domstol i en medlemsstat oavsett dess rubricering, ~~såsom dom, beslut eller förordnande om verkställighet, liksom även~~ domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader.

I kapitel III avses med *dom* även beslut om interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som beslutas av en domstol som enligt denna förordning är behörig att pröva saken. Begreppet omfattar även åtgärder som beslutats utan att svaranden kallats att inställa sig, och som är avsedda att verkställas utan föregående delgivning med svaranden, förutsatt att svaranden har rätt att invända mot åtgärden i efterhand enligt lagstiftningen i den medlemsstat där beslutet fattades.

b) *interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder*: ska även inkludera säkerhetsåtgärder som syftar till att skaffa fram information eller säkra bevisning.

c) *domstol*: varje myndighet som av en medlemsstat utsetts som behörig i frågor som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.

(d) *inför domstol ingången förlikning*: en förlikning som har godkänts av en domstol eller ingåtts inför en domstol i samband med domstolsförhandlingarna.

(e) *officiell handling*: en handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (*acte authentique*) i ursprungsmedlemsstaten och vars äkthet

(i) avser handlingens underskrift och innehåll, och

(ii) har bestyrkts av en offentlig myndighet eller annan myndighet som bemyndigats för ändamålet.

(f) *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där domen har meddelats, förlikningen har godkänts eller ingåtts eller den officiella handlingen har upprättats

(g) *verkställighetsmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken verkställighet av en dom, en förlikning eller en officiell handling söks.

(h) *ursprungsdomstol*: den domstol som har meddelat en dom som ska erkännas och verkställas.

KAPITEL II

BEHÖRIGHET

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 23

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, ska talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas vid domstol i den medlemsstaten, oberoende av i vilken stat han eller hon har medborgarskap.

2. För den som inte är medborgare i den medlemsstat där han eller hon har hemvist gäller samma bestämmelser om domstols behörighet som för statens egna medborgare.

Artikel 34

1. Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat får väckas vid domstol i en annan medlemsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitten 2-7 i detta kapitel.

~~2. Särskilt de nationella bestämmelser om domstols behörighet som återfinns i bilaga I får inte tillämpas mot en sådan person.~~

↓ ny

2. Talan mot personer som inte har hemvist i någon av medlemsstaterna får väckas vid domstol i en medlemsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitten 2-8 i detta kapitel.

↓ 44/2001

Artikel 4

~~1. Om svaranden inte har hemvist i en medlemsstat bestäms domstolarnas behörighet i varje medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens lag, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 22 och 23.~~

~~2. Mot en sådan svarande kan den som har hemvist i en medlemsstat, oberoende av medborgarskap, på samma sätt som statens egna medborgare, åberopa de bestämmelser om domstols behörighet som gäller där och särskilt de bestämmelser som anges i bilaga I.~~

AVSNITT 2

SÄRSKILDA BEHÖRIGHETSREGLER

Artikel 5

↓ 44/2001 (anpassad)

~~Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat kan väckas i en annan medlemsstat~~
☒ Följande domstolar ska vara behöriga: ☒

1. (a) Om talan avser avtal, ~~vid~~ domstolen i uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser.

↓ 44/2001

(b) I denna bestämmelse, och såvida inte annat avtalats, avses med uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser

- vid försäljning av varor, den ort i en medlemsstat dit enligt avtalet varorna har eller skulle ha levererats,
- vid utförande av tjänster, den ort i en medlemsstat där enligt avtalet tjänsterna har eller skulle ha utförts;

c) Om punkt b inte gäller, ska punkt a gälla.

~~2. om talan avser underhållsskyldighet, vid domstolen i den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist eller vanliga vistelseort eller, om talan har samband med frågan om någons rättsliga status, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap,~~

↓ 44/2001 (anpassad)

32. Om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, ~~vid~~ domstolen i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa.

↓ ny

3. När det gäller sakrätt eller äganderätt till lös egendom, domstolen i den ort där egendomen befinner sig.

↓ 44/2001 (anpassad)

4. Om talan avser enskilt anspråk i anledning av brott, ~~vid~~ den domstol där brottmålet är anhängigt, i den mån domstolen enligt sin lag är behörig att pröva enskilda anspråk.

5. I fråga om tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, ~~vid~~ domstolen i den ort där denna är belägen.

6. Om svaranden är instiftare av en trust, *trustee* eller insatt förmånstagare till en trust som är upprättad antingen genom lag eller genom en skriftlig handling eller muntligen och skriftligen bekräftad, ~~vid~~ domstolarna i den medlemsstat där trusten har sitt säte,

7. I fråga om tvist om betalning av bärgarlön för bärgning av skeppslast eller för frakt, ~~vid~~ den domstol där lasten eller frakten

↓ 44/2001

(a) har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd för att säkerställa sådan betalning, eller

b) kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd, om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts,

förutsatt att det görs gällande att svaranden har någon rätt till lasten eller frakten eller hade sådan rätt vid tiden för bärgningen.

Artikel 6

↓ 44/2001 (anpassad)

Talan mot en person ~~den som har hemvist i en medlemsstat~~ kan även väckas i följande fall:

1. Om han ☒ eller hon har hemvist i en medlemsstat och ☒ är en av flera svarande, vid domstol där någon av svarandena har hemvist, förutsatt att det finns ett tillräckligt nära samband mellan käromålen för att en gemensam handläggning och

dom ska vara påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

↓ 44/2001

2. Om talan avser återgångskrav eller annat liknande, vid den domstol där det ursprungliga käromålet är anhängigt, såvida inte detta har väckts endast för att få talan mot tredje man prövad vid annan domstol än den som annars skulle ha varit behörig att pröva talan mot honom.
3. Vid genkärsmål som grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkärålet, vid den domstol där huvudkärålet är anhängigt.
4. Om talan avser avtal och denna talan får förenas med ett annat mål mot samma svarande om sakrätt till fast egendom, vid domstolen i den medlemsstat på vars territorium fastigheten är belägen.

Artikel 7

En domstol i en medlemsstat som med stöd av denna förordning är behörig att pröva mål om ansvar till följd av ett fartygs användning eller drift är, liksom annan domstol som enligt lagen i den staten är behörig i stället för denna, också behörig att pröva mål om begränsning av sådant ansvar.

AVSNITT 3

BEHÖRIGHET VID FÖRSÄKRINGSTVISTER

Artikel 8

För försäkringstvister gäller i fråga om domstols behörighet utöver föreskrifterna i ~~artikel 4~~ och artikel 5.5 bestämmelserna i detta avsnitt.

Artikel 9

↓ 44/2001 (anpassad)

1. Talan mot en försäkringsgivare ~~som har hemvist i en medlemsstat~~ kan väckas

↓ 44/2001

- (a) vid domstolarna i den medlemsstat där han eller hon har hemvist, eller
 - b) i en annan medlemsstat, vid domstolen i den ort där käranden har hemvist om talan väcks av försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare, eller
 - c) om han eller hon är en samförsäkrare, vid den domstol i en medlemsstat där talan har väckts mot huvudförsäkringsgivaren.
2. En försäkringsgivare som inte har hemvist i någon medlemsstat men som har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat ska i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid denna anses ha hemvist i den medlemsstaten.

Artikel 10

Beträffande ansvarsförsäkring eller försäkring av fast egendom kan talan mot försäkringsgivaren också väckas vid domstolen i den ort där skadan inträffade. Detsamma gäller om både lös och fast egendom omfattas av samma försäkringsavtal och har skadats genom samma händelse.

Artikel 11

1. I fråga om ansvarsförsäkring kan, om lagen i domstolsstaten tillåter det, talan mot försäkringsgivaren vidare väckas vid den domstol där den skadelidande har väckt talan mot den försäkrade.
2. Bestämmelserna i artiklarna 8–10 gäller om den skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren, om sådan direkt talan är tillåten.
3. Om den lag som är tillämplig på sådan direkt talan tillåter att talan mot försäkringstagaren eller den försäkrade får prövas i samma rättegång, är samma domstol behörig i förhållande till dessa personer.

Artikel 12

1. Om inte annat föreskrivs i artikel 11.3, får en försäkringsgivare väcka talan endast vid domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist, vare sig denne är försäkringstagare, försäkrad eller förmånstagare.
2. Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärålet enligt bestämmelserna i detta avsnitt är anhängigt.

Artikel 13

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller
3. har ingåtts mellan en försäkringstagare och en försäkringsgivare, vilka vid försäkringsavtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma medlemsstat, och avtalet innebär att domstolarna i den staten ska vara behöriga även om skadan skulle inträffa utomlands, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten, eller
4. har ingåtts med en försäkringstagare som inte har hemvist i någon medlemsstat, förutsatt att försäkringen inte är obligatorisk och inte heller avser fast egendom i en medlemsstat, eller
5. hänför sig till ett försäkringsavtal som omfattar en eller flera av de risker som anges i artikel 14.

Artikel 14

De risker som avses i artikel 13.5 är följande:

1. Förlust av eller skada på

- a) havsgående fartyg, anläggningar offshore eller på fria havet eller luftfartyg, där förlusten eller skadan har samband med deras användning för kommersiellt ändamål,
 - b) gods under transport, med undantag för passagerares resgods, när transporten helt eller delvis sker med sådant fartyg eller luftfartyg.
2. Ansvar, med undantag för fysisk skada på passagerare eller förlust av eller skada på deras resgods,
- a) som är en följd av användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg som anges i punkt 1 a, såvida inte lagen i den medlemsstat där sådant luftfartyg är registrerat förbjuder avtal om domstols behörighet i fråga om försäkring av sådana risker,
 - b) för förlust eller skada orsakad av gods under transport enligt punkt 1 b.
3. Ekonomisk förlust som har samband med användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg enligt punkt 1 a, särskilt förlust av frakt eller befraktningsintäkter.
4. Varje risk som har samband med någon av de risker som avses i punkterna 1–3.

↓ 44/2001 (anpassad)

5. Trots vad som sägs i punkterna 1-4 ovan, alla stora risker enligt definitionen i ~~rådets direktiv 73/239/EEG²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG²², ändrat genom direktiven 88/357/EEG²³ och 90/618/EEG²⁴, i deras gällande lydelse.~~

↓ 44/2001
⇒ ny

AVSNITT 4

BEHÖRIGHET VID KONSUMENTTVISTER

Artikel 15

1. Om talan avser avtal som har ingåtts av en person, konsumenten, för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, gäller i fråga om behörigheten, om inte annat följer av föreskrifterna i ~~artikel 4 och~~ artikel 5.5, bestämmelserna i detta avsnitt

- a) om avtalet gäller köp av varor där betalningen ska erläggas i särskilda poster, eller
- b) om avtalet gäller lån som ska återbetalas i särskilda poster eller någon annan form av kredit om lånet eller krediten var avsedd att finansiera köp av varor, eller

²¹ ~~EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65)~~

²² ~~EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.~~

²³ ~~EGT L 172, 4.7.1988, s. 1. Direktivet i dess senaste lydelse enligt direktiv 2000/26/EG.~~

²⁴ ~~EGT L 330, 20.11.1990, s. 44.~~

- c) i övriga fall, om avtalet har ingåtts med en person som bedriver kommersiell verksamhet eller yrkesverksamhet i den medlemsstat där konsumenten har hemvist eller, på något sätt, riktar sådan verksamhet till den medlemsstaten eller flera stater, däribland den medlemsstaten, och avtalet faller inom ramen för sådan verksamhet.
2. Om konsumentens avtalspart inte har hemvist i en medlemsstat men har en filial, agentur eller annan etablering i en medlemsstat, ska han anses ha hemvist i den staten såvitt avser tvister som hänför sig till denna verksamhet.
3. Bestämmelserna i detta avsnitt ska inte tillämpas på transportavtal utom när det gäller avtal om en kombination av resa och inkvartering för ett pris där allt är inkluderat.

Artikel 16

1. Konsumenten får väcka talan mot den andra avtalsparten antingen vid domstolarna i den medlemsstat där denne har hemvist eller vid domstolen i den ort där konsumenten har hemvist
2. Talan mot en konsument får av den andra avtalsparten väckas endast vid domstolarna i den medlemsstat där konsumenten har hemvist.
3. Dessa bestämmelser inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 17

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger konsumenten rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller
3. har ingåtts av en konsument och dennes avtalspart, vilka vid avtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma medlemsstat, och avtalet ger domstolarna i den staten behörighet, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten.

AVSNITT 5

BEHÖRIGHET VID TVISTER OM ANSTÄLLNINGSAVTAL

Artikel 18

1. Om talan avser anställningsavtal gäller i fråga om behörigheten, om inte annat följer av ~~artikel 4 och artikel 5.5~~ ⇒ och artikel 6.1 ⇐, bestämmelserna i detta avsnitt.
2. Om en arbetstagare ingår ett anställningsavtal med en arbetsgivare som inte har hemvist i en medlemsstat men har en filial, agentur eller ett annan etablering i en sådan stat, ska arbetsgivaren i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid filialen, agenturen eller etableringen anses ha hemvist i den staten.

Artikel 19

↓ 44/2001 (anpassad)

Talan mot en arbetsgivare som har hemvist i en medlemsstat kan väckas

↓ 44/2001

1. vid domstolen i den medlemsstat där arbetsgivaren har hemvist, eller
2. i en annan medlemsstat

↓ 44/2001 (anpassad)

- (a) vid domstolen i den ort där ☒ eller varifrån ☒ arbetstagaren vanligtvis utför eller senast utförde sitt arbete, eller

↓ 44/2001

- b) om arbetstagaren inte vanligtvis utför eller utförde sitt arbete i ett och samma land, vid domstolen i den ort där det affärsställe vid vilket arbetstagaren anställts är eller var beläget.

Artikel 20

1. En arbetsgivare får väcka talan endast vid domstolarna i den medlemsstat där arbetstagaren har hemvist.
2. Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärålet enligt bestämmelserna i detta avsnitt är anhängigt.

Artikel 21

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstolsbehörighet gäller endast om avtalet får endast ske genom ett avtal som

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger arbetstagaren rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt.

AVSNITT 6

EXKLUSIV BEHÖRIGHET

Artikel 22

↓ 44/2001 (anpassad)

⇒ ny

Följande domstolar skall, oberoende av parternas hemvist, ha exklusiv behörighet:

1. Om talan avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom, domstolarna i den medlemsstat där egendomen är belägen. ☒ Därvid gäller dock följande ☒ :

a) ~~dock skall, om~~ Om talan avser avtal om nyttjanderätt till fast egendom för tillfälligt privat bruk under en tid av högst sex på varandra följande månader, ska också domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist vara behöriga under förutsättning att nyttjanderättshavaren är en fysisk person och att ägaren och nyttjanderättshavaren har hemvist i samma medlemsstat ⇒ vid tidpunkten för antingen avtalets ingående eller talans väckande ⇐ .

↓ ny

(b) I avtal som rör hyra av lokaler för yrkesmässigt bruk, får parterna enas om att en medlemsstats domstol eller domstolar ska vara behöriga i enlighet med artikel 23.

↓ 44/2001

2. Om talan avser giltighet, ogiltighet eller upplösning av bolag eller andra juridiska personer eller giltighet av beslut av deras organ, domstolarna i den medlemsstat där den juridiska personen har sitt säte; för att bestämma var detta säte är beläget ska domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt.
3. Om talan avser giltigheten av inskrivningar i offentliga register, domstolarna i den medlemsstat där registret förs.

↓ 44/2001 (anpassad)

4. Om talan ☒ , oavsett om det är fråga om ett käromål eller ett svaromål²⁵, ☒ avser registrering eller giltighet av patent, varumärken, mönster och liknande rättigheter för vilka krävs deposition eller registrering, domstolarna i den konventionsstat där deposition eller registrering har begärts eller har ägt rum eller på grund av bestämmelserna i en ~~gemenskapsrättsakt~~ ☒ unionsrättsakt ☒ eller en internationell konvention anses ha ägt rum.

↓ 44/2001

Med förbehåll för den behörighet som det europeiska patentverket har enligt den europeiska patentkonventionen undertecknad i München den 5 oktober 1973, ska domstolarna i varje medlemsstat, oberoende av hemvist, ha exklusiv behörighet vid talan som angår registreringen eller giltigheten av ett europeiskt patent som har meddelats för den staten.

5. om talan avser verkställighet av domar, domstolarna i den medlemsstat där domen har verkställts eller ska verkställas.

²⁵ Note for the translators: the translations, particularly the German and French translation, shall use the wording of the corresponding translations of the decision of the Court of Justice in the matter GAT v. LuK (C-4/03) of 13 July 2006 (summary).

AVSNITT 7

AVTAL OM DOMSTOLS BEHÖRIGHET

Artikel 23

↓ 44/2001 (anpassad)

⇒ ny

1. Om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en medlemsstat ska vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, ~~och minst en av parterna har hemvist i en medlemsstat~~, ska endast den domstolen eller de domstolarna ~~i den medlemsstaten~~ ha behörighet ⇒, såvida inte avtalet är ogiltigt enligt lagen i den medlemsstaten ⇐. En sådan behörighet ska vara exklusiv om parterna inte har träffat avtal om annat. Ett sådant avtal om behörighet ska vara antingen

↓ 44/2001

- (a) skriftligt eller muntligt och skriftligen bekräftat, eller
- b) i en form som överensstämmer med praxis som parterna har utbildat mellan sig, eller
- c) i internationell handel, i en form som överensstämmer med handelsbruk eller annan sedvänja som parterna kände till eller borde ha känt till och som är allmänt känd och regelmässigt iakttas av parter i avtal av föreliggande typ vid det ifrågavarande slaget av handel.

2. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska jämföras med skriftlig form.

~~3. Om ett sådant avtal har ingåtts mellan parter av vilka ingen har hemvist i en medlemsstat, är domstolarna i andra medlemsstater inte behöriga att pröva tvisten så länge den eller de utvalda domstolarna inte har förklarat sig obehöriga.~~

3. Den domstol eller de domstolar i en medlemsstat som ges behörighet genom den handling varigenom en trust har bildats har exklusiv behörighet att pröva en talan mot en instiftare, *trustee* eller insatt förmånstagare till en trust, om saken angår förhållandet mellan dessa personer eller deras rättigheter eller skyldigheter inom trusten.

4. Avtal om domstols behörighet eller motsvarande bestämmelser i en handling varigenom en trust har bildats har ingen verkan om de strider mot bestämmelserna i artiklarna 13, 17 och 21 eller om de domstolar vilkas behörighet de utesluter har exklusiv behörighet enligt artikel 22.

Artikel 24

1. Utöver den behörighet som en domstol i en medlemsstat har enligt andra bestämmelser i denna förordning, är domstolen behörig om svaranden går i svaromål inför denna. Detta gäller dock inte om svaranden gick i svaromål för att bestrida domstolens behörighet eller om en annan domstol har exklusiv behörighet enligt artikel 22.

2. I mål som avses i avsnitt 3, 4 och 5 i detta kapitel, ska stämningsansökan eller motsvarande handling innehålla information till svaranden om dennes rätt att bestrida domstolens behörighet och följderna av att gå i svaromål. Innan domstolen förklarar sig behörig i enlighet med denna artikel, ska den se till att svaranden har tillhandahållits sådan information.

AVSNITT 8

SUBSIDIÄR BEHÖRIGHET OCH *FORUM NECESSITATIS*

Artikel 25

Om ingen medlemsstats domstol är behörig enligt artiklarna 2–24, ska domstolarna i den medlemsstat där svarandens egendom befinner sig vara behöriga, förutsatt att

- a) värdet på egendomen inte är oproportionerligt i förhållande till värdet på fordran, och
- b) tvisten har tillräcklig anknytning till den medlemsstat i vilken talan väcktes.

Artikel 26

Om ingen medlemsstats domstolar är behöriga enligt denna förordning, får domstolarna i en medlemsstat i undantagsfall pröva målet om rätten till en opartisk domstol eller rätten att få tillgång till rättslig prövning så kräver, särskilt

- a) om ett förfarande inte rimligen kan inledas eller genomföras eller visar sig vara omöjligt i ett tredjeland till vilket tvisten har nära anknytning, eller
- b) om ett dom rörande kravet som meddelats i ett tredjeland inte skulle kunna erkännas och verkställas i den medlemsstat i vilken talan väckts enligt lagstiftningen i den staten, och erkännande och verkställighet är nödvändigt för att garantera svarandens rättigheter,

och tvisten har tillräcklig anknytning till den medlemsstat i vilken talan väcktes.

AVSNITT ~~8~~9

PRÖVNING AV BEHÖRIGHETSFRÅGAN OCH AV OM MÅLET KAN TAS UPP

Artikel ~~25~~27

Om talan som väcks vid en domstol i en medlemsstat gäller en tvist som huvudsakligen rör en fråga som ~~en domstol i en annan medlemsstat är exklusivt behörig att pröva enligt artikel 22,~~ ⇒ domstolen i fråga inte är behörig att pröva enligt denna förordning, ⇨ ska ~~domstolen~~ den självmant förklara sig obehörig.

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel ~~26~~28

1. Om talan väcks vid en domstol i en medlemsstat ~~mot en svarande som har hemvist i en annan medlemsstat~~, och svaranden inte går i svaromål, ska domstolen ~~självant förklara sig obehörig, såvida den inte är behörig enligt bestämmelserna i denna förordning.~~

~~2. Domstolen skall~~ låta handläggningen av målet vila till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att få del av stämningsansökan eller motsvarande handling i så god tid att han eller hon kunnat förbereda sitt svaromål eller att alla nödvändiga åtgärder för detta syfte har vidtagits.

↓ 44/2001

⇒ ny

~~32. Artikel 19.1–3 i rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007²⁷, ska gälla i stället för bestämmelserna i punkt 2 om stämningsansökan eller motsvarande handling enligt denna förordning måste översändas från en medlemsstat till en annan.~~

~~43. När bestämmelserna i förordning (EG) nr 1348/2000 1393/2007 inte är tillämpliga ska artikel 15 i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur gälla om stämningsansökan eller motsvarande handling måste översändas i enlighet med den konventionen.~~

AVSNITT ~~9~~10

LITISPENDENS OCH MÅL SOM HAR SAMBAND MED VARANDRA

Artikel ~~27~~29

1. Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, ska varje domstol utom den vid vilken talan först väckts självant låta handläggningen av målet vila till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig ⇒ , utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 32.2 ⇐.

↓ ny

2. I sådana fall som avses i punkt 1 ska den domstol vid vilken talan först väcks förklara sig behörig inom sex månader, såvida inte exceptionella omständigheter gör detta omöjligt. På begäran av en annan domstol vid vilken talan väckts i tvisten, ska den domstol vid vilken talan först väcktes underrätta den andra domstolen om vilket datum den mottog stämningsansökan och huruvida den har förklarat sig behörig att döma i målet eller, i annat fall, om den beräknade tiden för att fastställa behörigheten.

²⁶ EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.
²⁷ EUT L 324, 10.12.2007, s. 79.

↓ 44/2001

23. När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, ska övriga domstolar självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.

↓ ny

4. Om den avtalade eller utsedda platsen för ett skiljeförfarande är belägen i en medlemsstat, ska en annan stats domstolar vilkas behörighet ifrågasätts på grundval av ett skiljebetal låta handläggningen av målet vila när domstolarna i den medlemsstat där platsen för skiljeförfarandet är belägen eller där den utsedda skiljedomstolen har sitt säte har tagit upp frågan om ett skiljebetals existens, giltighet eller verkningar, vare sig klargörandet av denna fråga är själva syftet med förfarandet eller nödvändigt för prövningen av något annat.

Denna punkt ska inte hindra att den domstol vars behörighet ifrågasätts fransäger sig behörigheten i sådana situationer som avses ovan, om dess nationella lagstiftning föreskriver det.

Om det konstateras att det finns ett skiljebetal, att ett befintligt skiljebetal är giltigt eller att ett giltigt skiljebetal har verkan, ska den domstol vid vilken talan väckts fransäga sig behörighet.

Denna punkt ska inte tillämpas i sådana tvister som avses i avsnitt 2, 4 och 5 i kapitel II.

↓ 44/2001

Artikel 2830

1. Om käromål som har samband med varandra provas vid domstolar i olika medlemsstater, får varje domstol utom den vid vilken talan först väckts låta handläggningen av målet vila.

↓ 44/2001 (anpassad)

2. Om ~~den~~ målet ☒ i den domstol vid vilken talan först väckts ☒ provas i första instans får varje annan domstol, ~~utom den vid vilken talan först väckts~~, också avvisa talan på begäran av en av parterna, om den domstol vid vilken talan först väckts är behörig att pröva de berörda käromålen ~~och dess lag tillåter förening av dessa~~.

↓ 44/2001

3. Vid tillämpningen av denna artikel ska käromål anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen provas i olika rättegångar.

↓ ny

Artikel 31

Om en domstol i en medlemsstat tagit upp ett mål till prövning i sak, och en ansökan om interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, ges in till domstolarna i en annan

medlemsstat, ska de berörda domstolarna samarbeta för att säkerställa en lämplig samordning mellan prövningen i sak och de interimistiska åtgärderna.

Den domstol som mottagit en ansökan om interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, ska särskilt begära information från den andra domstolen om alla omständigheter av relevans i sammanhanget, till exempel hur brådskande åtgärderna är eller eventuella avslag på liknande ansökningar vid den domstol som prövar målet i sak.

↓ 44/2001

Artikel ~~29~~32

1. Om flera domstolar är exklusivt behöriga, ska varje domstol utom den vid vilken talan först väckts förklara sig obehörig till förmån för den domstolen.

↓ ny

2. Om ett avtal som avses i artikel 23, med undantag för sådana avtal som omfattas av avsnitt 3, 4 och 5 i detta kapitel, föreskriver exklusiv behörighet för en domstol eller domstolarna i en medlemsstat, ska domstolarna i andra medlemsstater inte vara behöriga att pröva tvisten förrän den domstol eller de domstolar som anges i avtalet förklarar sig obehöriga.

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel ~~30~~33

1. I detta avsnitt ska talan anses ha väckts vid en domstol

~~1.a)~~ när stämningsansökan eller motsvarande handling har ~~ingivits~~ ingetts till domstolen, förutsatt att käranden sedan inte har underlåtit att vidta de mått och steg som han var skyldig att vidta för att få delgivningen av svaranden verkställd, eller

2.b) om delgivning av handlingen ska ske innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivning, förutsatt att käranden därefter inte har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs av honom för att få handlingen ingiven till domstolen.

↓ ny

Den myndighet som ansvarar för delgivning enligt b ska vara första myndighet att motta de handlingar som ska delges.

2. De domstolar och myndigheter som ansvarar för delgivning enligt punkt 1 ska anteckna datum och tidpunkt för ingivande av stämningsansökan eller för mottagande av de handlingar som ska delges.

3. Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avsnitt ska ett ärende anses vara anhängiggjort vid skiljedomstol när en part har utsett en skiljeman eller när en part har begärt hjälp med att sätta samman skiljedomstolen från en institution, myndighet eller domstol.

Artikel 34

1. Om det när talan väcks vid en domstol i en medlemsstat pågår förfaranden om samma sak och mellan samma parter vid domstolarna i ett tredjeland får domstolen i medlemsstaten, trots vad som sägs i artiklarna 3–7, låta handläggningen av målet vila om

- a) talan vid domstolen i det berörda tredjelandet väcktes först,
- b) det kan förväntas att domstolen i det berörda tredjelandet inom en rimlig tid kommer att meddela en dom som kommer att kunna erkännas och, i tillämpliga fall, verkställas i den medlemsstaten, och
- c) domstolen är övertygad om att det är nödvändigt för en god rättskipning.

2. Under tiden som handläggningen vilar ska den part som väckt talan vid domstolen i den berörda medlemsstaten fortfarande ha möjlighet att avbryta prekriptionsfrister som föreskrivs i den medlemsstatens lagstiftning.

3. Domstolen kan när som helst häva vilandeförklaringen på ansökan av endera parten eller på eget initiativ om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Förfarandena vid domstolen i det berörda tredjelandet har vilandeförklarats eller avbrutits.
- b) Det framstår som om förfarandena vid domstolen i det berörda tredjelandet sannolikt inte kommer att slutföras inom rimlig tid.
- c) Ett hävande av vilandeförklaringen är nödvändigt för en god rättskipning.

4. Domstolen ska avvisa talan på ansökan av endera parten eller på eget initiativ om förfarandena vid domstolen i den berörda tredjestaten har slutförts och resulterat i ett avgörande som är verkställbart i där, eller som kan erkännas och i tillämpliga fall verkställas i den berörda medlemsstaten.

↓ 44/2001

AVSNITT ~~10~~11

INTERIMISTISKA ÅTGÄRDER, DÄRIBLAND SÄKERHETSÅTGÄRDER

↕ ny

Artikel 35

Om domstolarna i en medlemsstat är behöriga att pröva ett mål i sak, ska de domstolarna även vara behöriga att utfärda de interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som är tillgängliga enligt lagstiftningen i den medlemsstaten.

↓ 44/2001 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~34~~36

Interimistiska åtgärder eller säkerhetsåtgärder, som kan vidtas enligt lagen i en medlemsstat, får begäras hos domstolarna i den staten, även om en domstol i en annan medlemsstat ⇒ eller en skiljedomstol ⇐ är behörig att pröva målet i sak enligt denna förordning.

↓ 44/2001 (anpassad)

KAPITEL III

**ERKÄNNANDE ☒ , VERKSTÄLLBARHET ☒ OCH
VERKSTÄLLIGHET**

Artikel 32

~~I denna förordning förstås med dom varje avgörande som har meddelats av domstol i en medlemsstat oavsett dess rubricering, såsom dom, beslut eller förordnande om verkställighet, liksom domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader.~~

↓ ny

Artikel 37

1. Detta kapitel innehåller bestämmelser om erkännande, verkställbarhet och verkställighet av domar som omfattas av denna förordning.
2. Avsnitt 1 ska tillämpas på alla domar med undantag för dem som anges i punkt 3.
3. Avsnitt 2 ska tillämpas på domar som meddelas i en annan medlemsstat
 - a) med avseende på utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet, inbegripet förtal,
 - b) i samband med talan om ersättning för skada som orsakats genom otillåtna affärsmetoder till men för ett flertal skadelidande parter, som väcks av
 - i. ett statligt organ,
 - ii. en icke-vinstdrivande organisation vars huvudsakliga syfte och verksamhet är att utifrån andra intressen än kommersiella företräda eller försvara grupper av fysiska eller juridiska personers intressen och ge dem juridisk rådgivning eller företräda dem inför domstol, eller
 - iii. en grupp bestående av fler än tolv kående.
1. Utan att det påverkar kommissionens behörighet att, med hänsyn till tillnärmningen av nationell lagstiftning och utvecklingen av unionsrätten på dessa områden, när som helst föreslå att bestämmelserna i avsnitt 1 ska utvidgas till att även omfatta sådana domar som avses i punkt 3 b, ska kommissionen inom tre år efter det att denna

förordning trädde ikraft, eller tidigare om kommissionen föreslår ytterligare harmonisering, överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om huruvida förfarandet för erkännande och verkställighet av domar som meddelats i sådana mål som avses i punkt 3 ovan bör bibehållas.

AVSNITT 1

DOMAR SOM INTE KRÄVER VERKSTÄLLIGHETSFÖRKLARING

UNDERAVSNITT 1

AVSKAFFANDE AV EXEKVATUR

Artikel 38

1. En dom som meddelas i en medlemsstat ska, med förbehåll för bestämmelserna i detta kapitel, erkännas i övriga medlemsstater utan att något särskilt förfarande behöver användas och utan att några möjligheter att invända mot erkännandet ges.

2. En dom som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i den medlemsstaten, ska vara verkställbar i en annan medlemsstat utan att det behövs någon verkställighetsförklaring.

Artikel 39

1. En part som i en annan medlemsstat vill återropa en dom som erkänts i enlighet med artikel 38.1 ska ge in en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas.

2. Den domstol vid vilken den erkända domen görs gällande får, om nödvändigt, anmoda den part som återoppar domen att uppvisa ett intyg som ursprungsdomstolen utfärdat med hjälp av formuläret i bilaga I, och att tillhandahålla en translitterering eller en översättning av formulärets innehåll i enlighet med artikel 69.

Ursprungsdomstolen ska även utfärda ett sådant intyg på begäran av en berörd part.

3. Den domstol vid vilken den erkända domen görs gällande får avbryta sin handläggning helt eller delvis om domen överklagas i ursprungsmedlemsstaten eller vid en ansökan om förnyad prövning enligt artikel 45 eller 46.

UNDERAVSNITT 2

VERKSTÄLLIGHET

Artikel 40

En verkställbar dom ska automatiskt medföra att säkerhetsåtgärder får vidtas enligt lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten.

Artikel 41

1. Enligt bestämmelserna i detta kapitel ska verkställighetsförfarandet för domar som meddelats i en annan medlemsstat regleras av lagen i verkställighetsmedlemsstaten. En dom som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i verkställighetsmedlemsstaten ska verkställas där på samma villkor som en dom som har meddelats i den medlemsstaten.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska grunderna för att vägra eller skjuta upp verkställighet enligt lagstiftningen i verkställighetsmedlemsstaten inte kunna åberopas i sådana situationer som avses i artiklarna 43–46.

Artikel 42

1. Vid verställighet i en annan medlemsstat av en annan dom än som avses i punkt 2, ska sökanden till de behöriga verkställande myndigheterna lämna in

- a) En kopia av domen, vilken uppfyller de nödvändiga villkoren för fastställande av dess äkthet, och
- b) Ett intyg, utformat på det formulär som finns i bilaga I och utfärdat av ursprungsdomstolen, som intygar att domen är verkställbar och, i lämpliga fall, åtföljs av ett utdrag av domen och relevant information om ersättningsberättigande kostnader för förfarandet och beräkning av ränta.

2. Vid verställighet i en annan medlemsstat av ett avgörande om en interimistiskt åtgärd, inbegripet en säkerhetsåtgärd, ska sökanden till de behöriga verkställande myndigheterna lämna in

- a) en kopia av domen, som uppfyller de nödvändiga villkoren för att fastställa dess äkthet, och
- b) intyget, utfärdat av ursprungsdomstolen med hjälp av formuläret i bilaga I, med en beskrivning av åtgärden och ett bestyrkande av att
 - i) domstolen är behörig att pröva målet i sak, och,
 - ii) om åtgärden beslutas utan att svaranden kallats att inställa sig och är avsedd att verkställas utan föregående delgivning med svaranden, att svaranden har rätt att invända mot åtgärden enligt lagstiftningen i den ursprungsmedlemsstaten.

3. Den behöriga myndigheten får, om nödvändigt, begära en translitterering eller en översättning av innehållet i det formulär som avses i punkterna 1 b och 2 b ovan, i enlighet med artikel 69.

4. De behöriga myndigheterna får inte kräva att svaranden ska tillhandahålla en översättning av domen. En översättning kan dock krävas om beslutet om verställighet av domen överklagas och en översättning förefaller nödvändig.

Artikel 43

Den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten ska, på ansökan av svaranden, vägra att verkställa domen helt eller delvis, om

- a) domen är oförenlig med en dom som har meddelats i en tvist mellan samma parter i den verkställande medlemsstaten,

b) domen är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i en tredje stat mellan samma parter och rörande samma sak, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den verkställande medlemsstaten.

Artikel 44

1. Vid en ansökan om förnyad prövning i enlighet med artikel 45 eller 46 får den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten, på ansökan av svaranden,

a) begränsa verkställighetsförfarandet till säkerhetsåtgärder, eller

b) göra verkställigheten beroende av att det ställs en sådan säkerhet som domstolen bestämmer, eller

c) helt eller delvis skjuta upp verkställigheten av domen.

2. Den behöriga myndigheten ska, på ansökan av svaranden, skjuta upp verkställigheten av domen om verkställigheten av samma dom har skjutits upp i ursprungsmedlemsstaten.

3. Om en säkerhetsåtgärd har beslutats utan att svaranden kallats att inställa sig, och verkställts utan föregående delgivning av svaranden, får den behöriga myndigheten på ansökan av svaranden skjuta upp verkställigheten, om svaranden har begärt förnyad prövning av åtgärden i ursprungsmedlemsstaten.

UNDERAVSNITT 3

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 45

1. En svarande som inte har gått i svaromål i ursprungsmedlemsstaten ska ha rätt att ansöka om förnyad prövning av domen vid den behöriga domstolen i den medlemsstaten, om

a) han eller hon inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i sådan tid och på sådant sätt att svaromålet har kunnat förberedas, eller

b) han eller hon, utan egen förskyllan, varit förhindrad att bestrida kravet på grund av force majeure eller andra extraordinära omständigheter,

såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta.

2. En ansökan ska lämnas in på det formulär som anges i bilaga II.

3. Ansökan kan ges in direkt till den domstol i ursprungsmedlemsstaten som enligt denna artikel är behörig att pröva ansökan om förnyad prövning. Ansökan kan också ges in till den behöriga domstolen i verkställighetsmedlemsstaten, som utan dröjsmål ska översända ansökan till den behöriga domstolen i ursprungsmedlemsstaten med hjälp av de kommunikationsmedel som meddelats i enlighet med artikel 87 b.

4. Ansökan om förnyad prövning ska ges in snarast möjligt, och under alla omständigheter inom 45 dagar från den dag då svaranden faktiskt fick kännedom om domens innehåll och hade möjlighet att vidta åtgärder. Om svaranden ansöker om förnyad prövning i samband med ett verkställighetsförfarande, ska tidsfristen löpa senast från dagen för den första verkställighetsåtgärd som förhindrar svaranden från att förfoga över hela eller delar av egendomen. Ansökan ska anses ingiven när den mottagits av någon av de domstolar som avses i punkt 3.

5. Om ansökan om förnyad prövning är uppenbart ogrundad, ska domstolen avvisa den omedelbart, och under alla omständigheter inom 30 dagar från mottagandet av ansökan. I sådant fall ska domen fortsätta att ha rättslig verkan.

Om domstolen beslutar att en förnyad prövning är motiverad på grund av något av de skäl som anges i punkt 1, förlorar domen sin giltighet. Den part som erhållit domen vid ursprungsdomstolen ska dock inte gå miste om de fördelar som följer av ett eventuellt preskriptionsavbrott som utverkats i det ursprungliga förfarandet.

6. Denna bestämmelse ska gälla i stället för artikel 19.4 i förordning (EG) nr 1393/2007 om stämningsansökan eller motsvarande handling måste översändas från en medlemsstat till en annan i enlighet med den förordningen.

Artikel 46

1. I andra fall än de som omfattas av artikel 45 ska en part ha rätt att ansöka om att erkännande eller verkställighet av en dom ska vägras om en sådan åtgärd skulle strida mot de allmänna principer som ligger till grund för rätten till en rättvis rättegång.

2. Ansökan ska ges in till den domstol i den verkställande medlemsstaten som anges i bilaga III. Den lokala behörigheten ska bestämmas efter motpartens hemvist eller efter den plats där verkställighet ska ske.

3. Ansökningsförfarandet ska regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten.

4. Om ansökan är uppenbart ogrundad, ska domstolen avvisa den omedelbart, och under alla omständigheter inom 30 dagar från mottagandet av ansökan.

5. Om domstolen fastställer att ansökan är välgrundad ska ansökan om erkännande eller verkställighet av domen avslås.

6. En dom som meddelats i enlighet med denna artikel kan endast bestridas genom ett sådant överklagande som avses i bilaga IV.

7. En domstol som mottagit en ansökan i enlighet med denna artikel får låta handläggningen av målet vila om talan mot domen har förts i ursprungsmedlemsstaten genom anlitande av ordinära rättsmedel eller om fristen för sådan talan ännu inte har löpt ut. Om fristen för en sådan talan ännu inte har löpt ut, får domstolen bestämma en tid inom vilken en sådan talan ska föras.

8. Den förlorande parten ska bära kostnaderna för förfaranden enligt denna artikel, inbegripet den andra partens rättegångskostnader.

↓ 44/2001 (anpassad)

AVSNITT ~~12~~

~~ERKÄNNANDE~~ ☒ **DOMAR SOM ÖVERGÅNGSVIS KRÄVER VERKSTÄLLIGHETSFÖRKLARING** ☒

Artikel ~~33~~47

1. En dom som har meddelats i en medlemsstat ☒ och som rör något av de områden som avses i artikel 37.3 ☒ ska erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas.

2. Om frågan huruvida en dom ska erkännas eller inte är föremål för tvist, kan en part, som gör gällande att domen ska erkännas, genom att ~~anlita~~ använda det förfarande som föreskrivs i artiklarna 50 och 63 , få fastställt att domen ska erkännas.

↓ 44/2001

3. Om utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en medlemsstat är beroende av om en dom ska erkännas, är den domstolen behörig att pröva frågan om erkännande.

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel ~~34~~48

En dom ska inte erkännas om

1. ett erkännande uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den medlemsstat där domen görs gällande,

↓ 44/2001

2. det är en tredsdom eller en annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande och svaranden inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräcklig tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål, såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta,

3. den är oförenlig med en dom som har meddelats i en tvist mellan samma parter i den medlemsstat där domen görs gällande,

↓ 44/2001 (anpassad)

4. den är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i en tredje stat mellan samma parter och rörande samma sak, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där ~~domen görs gällande~~ verkställighet söks .

↓ 44/2001

⇒ ny

Artikel 35

~~1. En dom skall vidare inte erkännas om den strider mot bestämmelserna i avsnitten 3, 4 och 6 i kapitel II, och inte heller i de fall som avses i artikel 72.~~

~~2. Vid den behörighetsprövning som åsyftas i föregående punkt är den domstol eller myndighet som prövar frågan om erkännande bunden av de faktiska omständigheter som domstolen i ursprungsmedlemsstaten har grundat sin behörighet på.~~

~~3. Domstolens behörighet i ursprungsmedlemsstaten får inte omprövas på andra grunder än som avses i punkt 1. Behörighetsreglerna omfattas inte av de i artikel 34.1 åsyftade grunderna för rättsordningen (ordre public).~~

Artikel ~~37~~49

~~1. Om det vid domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom som har meddelats i en annan medlemsstat ska erkännas, får~~ ⇒ ska ⇨ domstolen låta handläggningen av målet vila om ~~ändring i domen har sökts genom anlitande av ordinära rättsmedel~~ ⇒ verkställigheten av domen har uppskjutits i ursprungsmedlemsstaten på grund av att ändring av domen har begärts ⇨ .

~~2. Om det vid domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom som har meddelats i Irland eller Förenade kungariket skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om verkställighet av domen har uppskjutits i ursprungsmedlemsstaten på grund av att ändring i domen har sökts.~~

↓ 44/2001 (anpassad)

~~AVSNITT 2~~

~~VERKSTÄLLIGHET~~

Artikel ~~38~~50

~~1. En dom som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i den staten ska~~ ~~verkställas~~ ☒ vara verkställbar ⇨ i ~~en annan~~ ☒ övriga ⇨ ~~medlemsstat~~ ☒ medlemsstater ⇨ sedan domen, på ansökan av part, har förklarats vara verkställbar där ☒ i enlighet med förfarandet i artiklarna 51–63 ⇨ .

↓ 44/2001

~~2. I Förenade kungariket skall sådana domar dock verkställas i England och Wales, i Skottland eller i Nordirland sedan domen, på ansökan av part, har registrerats för verkställighet i den delen av Förenade kungariket.~~

Artikel ~~39~~51

↓ 44/2001 (anpassad)
⇒ ny

1. ~~En~~ ~~A~~ansökan ☒ om verkställighetsförklaring ⇨ ska göras vid den domstol eller den behöriga myndighet ~~som anges i förteckningen i bilaga II~~ ⇒ i den verkställande medlemsstaten som den medlemsstaten anmält till kommissionen i enlighet med artikel 87 d ⇨ .

↓ 44/2001

2. Den lokala behörigheten ska bestämmas efter motpartens hemvist eller efter den plats där verkställighet ska ske.

Artikel ~~40~~52

↓ 44/2001 (anpassad)

1. Förfarandet vid ansökan om ~~verkställighet~~ ☒ verkställighetsförklaring ☒ regleras av lagen i den ☒ verkställande ☒ medlemsstaten ~~där verkställighet begärs.~~
2. ☒ Följande handlingar ska bifogas ansökan: ☒
 - ☒ a) En kopia av domen, som uppfyller de nödvändiga villkoren för att fastställa dess äkthet. ☒
 - ☒ b) Det intyg som ursprungsmedlemsstatens domstol eller behöriga myndighet har utfärdat med hjälp av formuläret i bilaga VI, dock utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 53. ☒

↓ 44/2001 (anpassad)

~~2. Sökanden skall uppge en delgivningsadress inom den domstols domkrets där ansökan görs. Om lagen i den medlemsstaten inte föreskriver att en sådan adress skall anges, skall sökanden i stället utse ett ombud i saken.~~

~~3. De handlingar som anges i artikel 53 skall bifogas ansökan.~~

Artikel ~~55~~53

1. Om intyget enligt artikel ~~54~~ 52.2 b inte har ~~ingivits~~ ingetts, kan domstolen eller den behöriga myndigheten bestämma en tid inom vilken det ska inges, eller godta en likvärdig handling eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in det.

↓ 44/2001 (anpassad)

2. ☒ I fall som avses i punkt 1 ☒ ska en översättning av handlingarna ges in ~~Om domstolen eller den behöriga myndigheten begär det ska en översättning av handlingarna ges in. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.~~

Artikel ~~44~~54

Domen ska förklaras vara verkställbar omedelbart efter fullgörandet av formaliteterna i artikel ~~53~~52 utan någon omprövning enligt ~~artiklarna 34 och 35~~ ☒ artikel 48 ☒. I detta skede av förfarandet ska motparten inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

Artikel ~~42~~55

1. Sökanden ska omedelbart underrättas om beslutet i anledning av ansökan om verkställighetsförklaring på det sätt som föreskrivs i ~~den~~ ☒ verkställighetsmedlemsstaten ☒ ~~medlemsstat där verkställighet begärs.~~

↓ 44/2001

2. Motparten ska delges verkställighetsförklaringen tillsammans med beslutet, såvida inte detta redan delgivits denna part.

Artikel ~~43~~56

1. Båda parter får söka ändring av beslutet i anledning av ansökan om verkställighetsförklaring.

↓ 44/2001 (anpassad)
⇒ ny

2. Ansökan om ändring ska göras till den domstol ~~som anges i förteckningen i bilaga III~~ ⇒ i verkställighetsmedlemsstaten som den medlemsstaten har anmält till kommissionen i enlighet med artikel 87 e ⇐ .

3. Ansökan om ändring ska handläggas enligt bestämmelserna för kontradiktoriska förfaranden.

4. Om motparten underlåter att inställa sig vid den domstol som handlägger ~~ansökningen~~ ansökan om ändring, ska bestämmelserna i artikel ~~26.2-26.4~~ 28 tillämpas även om motparten inte har hemvist i en medlemsstat.

5. Ansökan om ändring av verkställighetsförklaringen ska ges in inom ~~en månad~~ ⇒ 30 dagar ⇐ efter delgivningen av denna. Om motparten har hemvist i en annan medlemsstat än den där verkställighetsförklaringen meddelades, ska fristen för att söka ändring vara ~~två månader~~ ⇒ 45 dagar ⇐ och löpa från den dag då beslutet delgavs honom, antingen personligen eller i hans bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

Artikel ~~44~~57

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att ändring har sökts får talan föras endast ~~på det sätt som anges i bilaga IV~~ ⇒ genom det förfarande som den berörda medlemsstaten har anmält till kommissionen i enlighet med artikel 87 f ⇐ .

Artikel ~~45~~58

↓ 44/2001 (anpassad)

1. Den domstol vid vilken ansökan om ändring görs enligt artikel ~~43~~ 56 eller 44 57 får avslå en ansökan om verkställighetsförklaring eller upphäva verkställighetsförklaringen endast på någon av de grunder som anges i ~~artiklarna 34 och 35~~ artikel 48. ~~Den skall meddela sitt avgörande utan dröjsmål.~~

~~2. Den utländska domen får aldrig omprövas i sak.~~

↓ ny

2. Om inte annat följer av artikel 56.4 ska en domstol, vid vilken ändring söks enligt artikel 56, meddela sitt avgörande inom 90 dagar från och med dagen för ansökan, såvida inte detta på grund av exceptionella omständigheter är omöjligt.

↓ 44/2001 (anpassad)

⊗ 3. En domstol vid vilken talan väcks enligt artikel 57 ska meddela sitt avgörande utan dröjsmål. ⊗

↓ 44/2001
⇒ ny

Artikel ~~46~~59

~~1.~~ Den domstol som handlägger verkställighetsfrågan efter det att ändring har sökts enligt artikel ~~43~~ 56 eller ~~44~~ 57 ~~får~~ ⇒ ska ⇨ på begäran av motparten låta handläggningen av målet vila, om ~~talan mot domen har förts genom anlitande av ordinära rättsmedel~~ ⇒ verkställigheten av avgörandet ⇨ i ursprungsmedlemsstaten ⇒ skjuts upp ⇨ ~~eller om fristen för sådan talan ännu inte har löpt ut~~ ⇒ på grund av att talan mot domen har förts ⇨ ; ~~i sistnämnda fall får domstolen bestämma en tid inom vilken en sådan talan skall föras.~~

~~2. Om domen meddelades i Irland eller Förenade kungariket skall varje form av överklagande som står till buds i ursprungsmedlemsstaten anses som en sådan talan mot domen genom anlitande av ordinära rättsmedel som avses i punkt 1.~~

2. Domstolen kan också göra verkställigheten beroende av att det ställs sådan säkerhet som domstolen bestämmer.

Artikel ~~47~~60

↓ 44/2001 (anpassad)

1. Om en dom ska erkännas i enlighet med ~~denna förordning~~ ⊗ detta avsnitt ⊗ , ska ingenting hindra sökanden från att begära interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, enligt lagstiftningen i ~~den verkställande medlemsstaten~~ ⊗ verkställighetsstaten ⊗ ~~där domen görs gällande~~, utan att någon verkställighetsförklaring enligt artikel ~~41~~ 54 ska krävas.

2. En verkställighetsförklaring ska ⊗ enligt lag ⊗ automatiskt medföra att säkerhetsåtgärder får vidtas.

↓ 44/2001 (anpassad)

3. Så länge den i artikel ~~43.5~~ 56.5 angivna fristen för att söka ändring av verkställighetsförklaringen inte har löpt ut och intill dess att beslut har meddelats med anledning av att ändring sökts, får inga andra åtgärder för verkställighet än säkerhetsåtgärder vidtas mot gäldenärens egendom.

Artikel ~~48~~61

1. Om en ~~utländsk~~ dom omfattar flera yrkanden och verkställighetsförklaringen inte kan meddelas för domen i dess helhet, ska domstolen eller den behöriga myndigheten meddela den i fråga om ett eller flera av dem.

↓ 44/2001

2. Sökanden kan begära en verkställighetsförklaring som är begränsad till delar av domen.

↓ 44/2001 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~50~~62

Om sökanden i ursprungsmedlemsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, ska han vid ~~det förfarande som avses i detta avsnitt~~ ⇒ en eventuell ansökan om verkställighetsförklaring ⇐ vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i ~~den medlemsstat där verkställighet begärs~~ ☒ verkställighetsmedlemsstaten ☒.

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel ~~52~~63

Ingen avgift eller skatt som är beräknad efter tvisteföremålets värde får tas ut i ~~den medlemsstat där verkställighet begärs~~ ☒ verkställighetsmedlemsstaten ☒ vid ett förfarande som avser en verkställighetsförklaring.

AVSNITT 3

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel 64

En ~~utländsk~~ dom ☒ som har meddelats i en medlemsstat ☒ får aldrig omprövas i sak ☒ i den medlemsstat där erkännande, verkställbarhet eller verkställighet begärs ☒.

↓ ny

Artikel 65

En part som ansöker om erkännande, verkställbarhet eller verkställighet av en dom som meddelats i en annan medlemsstat ska inte åläggas att ha en postadress eller ett bemyndigat ombud i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 66

Om en dom inbegriper en åtgärd som är okänd i verkställighetsmedlemsstaten ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten i möjligaste mån anpassa åtgärden till en åtgärd som är känd enligt dess egen lagstiftning, som har motsvarande verkan och som eftersträvar liknande mål och intressen.

↓ 44/2001 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~49~~67

En ~~utländsk~~ dom ☒ som meddelats i en medlemsstat och ☒ varigenom någon förpliktas att betala vite är verkställbar i ~~den medlemsstat där verkställighet begärs~~ verkställighetsmedlemsstaten ☒ i enlighet med ansnitt 1 eller 2. ☒ ⇒ Den behöriga myndigheten eller domstolen i verkställighetsmedlemsstaten ska fastställa ⇐ ~~endast om vitets belopp~~ vitesbeloppet ⇒ om det inte ⇐ slutligt har fastställts av domstol i ursprungsmedlemsstaten.

Artikel ~~51~~68

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har sin hemvist eller vistelseort i ~~verkställighetsstaten~~ ☒ verkställighetsmedlemsstaten ☒.

↓ ny

Artikel 69

1. När translitterering eller översättning krävs enligt denna förordning, ska detta ske till den berörda medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, till ett officiellt språk för domstolsförfaranden på den ort där en erkänd dom åberopas eller en ansökan ges in, i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning.

2. De formulär som avses i artiklarna 39 och 42 får även translittereras eller översättas till ett eller flera av Europeiska unionens institutioners övriga officiella språk som den berörda medlemsstaten angett att den kan godta.

3. Översättningar enligt denna förordning ska göras av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel 53

~~1. Den part som gör gällande att en dom skall erkännas eller ansöker om en verkställighetsförklaring skall ge in en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet skall kunna fastställas.~~

~~2. Den part som ansöker om en verkställighetsförklaring skall också ge in ett intyg enligt artikel 54, om inte annat följer av artikel 55.~~

Artikel 54

~~Domstolen eller den behöriga myndigheten i en medlemsstat där en dom har meddelats skall på begäran av någon berörd part utfärda ett intyg på standardformuläret i bilaga V till denna förordning.~~

~~1. Om intyget enligt artikel 54 inte har ingivits, kan domstolen eller den behöriga myndigheten bestämma en tid inom vilken det skall inges, eller godta en likvärdig handling eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in det.~~

~~2. Om domstolen eller den behöriga myndigheten begär det, skall en översättning av handlingarna ges in. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.~~

Artikel 56

~~Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om de handlingar som anges i artikel 53 eller i artikel 55.2 eller i fråga om fullmakt för ombud i saken.~~

KAPITEL IV

OFFICIELLA HANDLINGAR (ACTES AUTHENTIQUES) OCH INFÖR DOMSTOL INGÅNGNA FÖRLIKNINGAR

Artikel 57

↓ 44/2001 (anpassad)
⇒ ny

~~1. En handling som har upprättats eller registrerats som en *acte authentique* och som är verkställbar i en medlemsstat ska på ansökan förklaras vara verkställbar i en annan medlemsstat i enlighet med det i artikel 38 och följande artiklar föreskrivna förfarandet~~ ⇒ verkställas i övriga medlemsstater på samma sätt som domar i enlighet med i kapitel III avsnitt 1 eller 2 ⇐. ~~Den domstol till vilken ansökan om ändring ges in enligt artikel 43 eller 44 får avslå en ansökan om verkställighetsförklaring eller upphäva en verkställighetsförklaring endast om verkställighet av den officiella handlingen uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i den medlemsstat där verkställighet begärs.~~

↓ 44/2001
⇒ ny

~~2. Ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet skall också anses som en officiell handling enligt punkt 1.~~

~~32.~~ Den ingivna handlingen måste uppfylla de villkor som är nödvändiga för att den ska kunna godtas som en officiell handling i ursprungsmedlemsstaten. ⇒ Den behöriga myndigheten i ursprungsmedlemsstaten ska på begäran av en berörd part utfärda ett intyg enligt bilaga V eller VII, beroende på omständigheterna, med en sammanfattning av den verkställbara förpliktelse som instrumentet för med sig. ⇐

↓ 44/2001 (anpassad)
⇒ ny

43. Bestämmelserna i kapitel III avsnitt 3 ☒ 1 eller 2 ☒ gäller i tillämpliga delar. ~~Den behöriga myndigheten i en medlemsstat där en officiell handling har upprättats eller registrerats skall på begäran av någon berörd part utfärda ett intyg på standardformuläret i bilaga VI till denna förordning.~~

Artikel ~~58~~71

En förlikning som ~~har ingåtts inför domstol i ett pågående mål och~~ som är verkställbar i den stat där förlikningen ingicks ~~är verkställbar i den medlemsstat där verkställighet begärs~~ ⇒ ska verkställas i andra medlemsstater ⇐ under samma förutsättningar som officiella handlingar. ☒ Den behöriga ☒ ~~Domstolen eller den behöriga myndigheten i en medlemsstat~~ ☒ ursprungsmedlemsstaten ☒ ~~där en förlikning inför domstol godkänts~~ ska på begäran av ~~någon en~~ berörd part utfärda ett intyg på ~~standardformuläret i bilaga V till denna förordning.~~ ⇒ med en sammanfattning av avtalet mellan parterna ⇐ .

KAPITEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

↓ ny

Artikel 72

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas inom ramen för denna förordning.

↓ 44/2001

Artikel ~~59~~73

1 Vid avgörandet av frågan huruvida en part har hemvist i den medlemsstat där talan är väckt ska domstolen tillämpa sin egen lag.

2. Om en part inte har hemvist i den medlemsstat där talan är väckt ska domstolen, vid avgörandet av frågan huruvida parten har hemvist i en annan medlemsstat, tillämpa den medlemsstatens lag.

Artikel ~~60~~74

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska ett bolag eller annan juridisk person anses ha hemvist i orten för dess

- a) stadgeenliga säte,
- b) huvudkontor eller
- c) huvudsakliga verksamhet.

2. Med stadgeenligt säte avses i Förenade kungariket och i Irland *registered office*, eller, om sådant saknas, orten f  r stiftandet (*place of incorporation*) eller, om sådan ort saknas, den ort enligt vars lagstiftning bildandet (*formation*)   gde rum.

3. För att avgöra om en trust har hemvist i den medlemsstat där talan   r väckt ska domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt.

Artikel ~~61~~75

Med förbehåll för mer fördelaktiga nationella bestämmelser, för den som har hemvist i en medlemsstat och   r åtalad f  r ett icke uppsåtligt brott vid en brottmålsdomstol i en annan medlemsstat i vilken han inte är medborgare, försvaras av en därtill behörig person, även om han inte inställer sig personligen. Den domstol som handlägger målet f  r dock föreskriva personlig inställelse. om en sådan föreskrift inte har efterkommits behöver en dom som har meddelats rörande ett civilrättsligt anspråk mot någon som inte har haft tillfälle att svara i målet varken erkännas eller verkställas i andra medlemsstater.

~~Artikel 62~~

~~I Sverige avses vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande och handräckning med uttrycket domstol också svensk kronofogdemyndighet~~

   44/2001 (anpassad)

~~Artikel 63~~

~~1. Om talan väcks mot en person som har hemvist på Luxemburgs territorium vid en domstol i en annan medlemsstat med stöd av artikel 5.1 f  r denne göra invändning om domstolens behörighet om slutdestinationen för leverans av varan eller tillhandahållande av t  nsten   r i Luxemburg.~~

~~2. Vid tillämpning av punkt 1, då slutdestinationen för leverans av varan eller tillhandahållande av t  nsten   r i Luxemburg, skall ett avtal om domstols behörighet för att vara giltigt ha godkänts skriftligt eller muntligt med skriftlig bekräftelse enligt artikel 23.1 a.~~

~~3. Bestämmelserna i denna artikel skall inte gälla för avtal om tillhandahållande av finansiella t  nster~~

~~4. Bestämmelserna i denna artikel skall gälla under sex   r från och med denna förordnings ikraftträdande.~~

~~Artikel 64~~

~~1. I en tvist mellan befälhavare och någon i besättningen på ett havsgående fartyg som är registrerat i Grekland eller Portugal om l  n eller andra anställningsvillkor, skall domstol i en medlemsstat undersöka om den diplomatiska eller konsulära t  nsteman som är ansvarig för fartyget har blivit underrättad om tvisten. Domstolen kan avgöra målet så snart som denna t  nsteman har underrättats.~~

~~2. Bestämmelserna i denna artikel skall gälla under sex   r från och med denna förordnings ikraftträdande.~~

↓ 2003 års anslutningsakt, art. 20 och bilaga II, s. 715 (anpassad)
⇒ ny

1. Den grund för behörighet som anges i artikel 6.2 och i artikel 11 rörande återgångskrav eller annat liknande får ~~varken åberopas i Tyskland eller i Österrike~~ åberopas ⇒ i de medlemsstater som anges i bilaga VIII, förutsatt att det är tillåtet enligt nationell lagstiftning ⇐. ~~Mot den som har hemvist i en annan medlemsstat får Talan mot en person~~ får väckas vid domstolarna ⇒ i de medlemsstaterna i enlighet med de bestämmelser om delgivning med tredje man som avses i bilaga VIII, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 22 och 23. ⇐

- a) ~~i Tyskland, enligt artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdennuntiation,~~
- b) ~~i Österrike, enligt artikel 21 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdennuntiation,~~
- e) ~~i Ungern, enligt artiklarna 58-60 i civilprocesslagen (Polgári perrendtartás) angående litisdennuntiation.~~

↓ ny

Den domstol som är behörig enligt denna artikel ska besluta huruvida litisdennuntiation är tillåtlig.

↓ 2003 års anslutningsakt, art. 20 och bilaga II, s. 715
⇒ ny

~~2.~~ Domar som har meddelats i andra medlemsstater med stöd av artikel 6.2 eller artikel 11 ska erkännas och verkställas i ~~Tyskland, Österrike och Ungern~~ ⇒ de medlemsstater som anges i bilaga VIII ⇐ i enlighet med kapitel III. De rättsverkningar som domar meddelade i dessa stater kan ha för tredje man genom tillämpningen av punkt 1 ska också erkännas i de andra medlemsstaterna.

↓ 44/2001 (anpassad)

KAPITEL VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

1. Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (*actes authentiques*) som har upprättats eller registrerats ~~efter från och med den dag förordningens ikraftträdande~~ ☒ började tillämpas ☒.

⊗ 2. För rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (*actes authentiques*) som har upprättats eller registrerats efter den dag då denna förordning började tillämpas gäller kapitel III, avsnitt 2 och 3. ⊗

~~2. Om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inleddes innan förordningen trädde i kraft skall dock domar som meddelas efter denna tidpunkt erkännas och verkställas enligt kapitel III,~~

~~a) om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inleddes efter Bryssel eller Luganokonventionens ikraftträdande både i ursprungsmedlemsstaten och i den medlemsstat där verkställighet begärs,~~

~~b) i alla andra fall om domstolens behörighet grundade sig på bestämmelser som överensstämde med bestämmelserna antingen i kapitel II eller i en konvention som ingåtts mellan ursprungsmedlemsstaten och den stat där verkställighet begärs och som gällde när förfarandena inleddes.~~

↓ 44/2001

KAPITEL VII

FÖRHÅLLET TILL ANDRA RÄTTSAKTER

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel ~~67~~78

Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av de bestämmelser som, på särskilda områden, reglerar domstols behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar och som finns i ~~gemenskapsrättsakter~~ ⊗ unionsrättsakter ⊗ eller i nationell lagstiftning som harmoniserats för att genomföra sådana rättsakter.

Artikel ~~68~~79

1. Denna förordning ska mellan medlemsstaterna ersätta Brysselkonventionen, utom för de territorier i medlemsstaterna som faller inom denna konventions territoriella tillämpningsområde och som inte omfattas av förordningen i enlighet med artikel ~~299~~ ⊗ 355 ⊗ i fördraget.

↓ 44/2001

2. I den mån denna förordning mellan medlemsstaterna ersätter bestämmelserna i Brysselkonventionen ska alla hänvisningar till denna anses vara hänvisningar till denna förordning.

↓ 44/2001 (anpassad)
⇒ ny

Med de begränsningar som följer av artikel ~~66~~281 och artikel ~~70~~82 ska denna förordning ersätta ~~följande konventioner och fördrag~~ ☒ som rör samma frågor som omfattas av den förordning. Denna förordning ska särskilt ersätta de konventioner som anges i bilaga IX. ☒

- ~~Konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Paris den 8 juli 1899.~~
- ~~Konventionen mellan Belgien och Nederländerna om domstols behörighet, om konkurs, samt om erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925.~~
- ~~Konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 3 juni 1930.~~

↓ Rättelse, EGT L 307,
24.11.2001, s. 28 (anpassad)

- ~~Konventionen mellan Förenade kungariket Frankrike om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, med protokoll, undertecknad i Paris den 18 januari 1934.~~
- ~~Konventionen mellan Förenade Konungariket Belgien om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, med protokoll, undertecknad i Bryssel den 2 maj 1934.~~

↓ 44/2001 (anpassad)

- ~~Konventionen mellan Tyskland och Italien om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 9 mars 1936.~~
- ~~Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar angående underhållsskyldighet, undertecknad i Wien den 25 oktober 1957.~~
- ~~Konventionen mellan Tyskland och Belgien om ömsesidigt erkännande och verkställighet på privaträttens område av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bonn den 30 juni 1958.~~
- ~~Konventionen mellan Nederländerna och Italien om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 17 april 1959.~~
- ~~Konventionen mellan Tyskland och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 6 juni 1959.~~
- ~~Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien 16 juni 1959.~~

↓ Rättelse, EGT L 307,
24.11.2001, s. 28 (anpassad)

- ~~Konventionen mellan Förenade kungariket och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 juli 1960.~~
- ~~Konventionen mellan Förenade kungariket och Österrike med bestämmelser om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 14 juli 1961 med ändringsprotokoll undertecknat i London den 6 mars 1970.~~

↓ 44/2001 (anpassad)

- ~~Konventionen mellan Grekland och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Aten den 4 november 1961.~~
- ~~Konventionen mellan Belgien och Italien om erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 6 april 1962.~~
- ~~Konventionen mellan Nederländerna och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 30 augusti 1962.~~
- ~~Konventionen mellan Nederländerna och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 6 februari 1963.~~

↓ Rättelse, EGT L 307,
24.11.2001, s. 28 (anpassad)

- ~~Konventionen mellan Förenade kungariket och Republiken Italien om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 7 februari 1964, med tilläggsprotokoll undertecknat i Rom den 14 juli 1970.~~

↓ 44/2001 (anpassad)

- ~~Konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 15 juli 1966.~~

↓ Rättelse, EGT L 307,
24.11.2001, s. 28 (anpassad)

- ~~Konventionen mellan Förenade kungariket och Konungariket Nederländerna om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 17 november 1967.~~

- ~~Konventionen mellan Spanien och Frankrike om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 28 maj 1969.~~
- ~~Konventionen mellan Luxemburg och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Luxemburg den 29 juli 1971.~~
- ~~Konventionen mellan Italien och Österrike om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 16 november 1971.~~
- ~~Konventionen mellan Spanien och Italien om rättshjälp och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Madrid den 22 maj 1973.~~
- ~~Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Köpenhamn den 11 oktober 1977.~~
- ~~Konventionen mellan Österrike och Sverige om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Stockholm den 16 september 1982.~~
- ~~Konventionen mellan Spanien och Tyskland om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 november 1983.~~
- ~~Konventionen mellan Österrike och Spanien om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 17 februari 1984.~~
- ~~Konventionen mellan Finland och Österrike om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Wien den 17 november 1986.~~
- ~~Fördraget mellan Belgien, Nederländerna och Luxemburg om domstols behörighet, om konkurs, om giltighet och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknat i Bryssel den 24 november 1961, i den utsträckning det är i kraft.~~

- ~~Konventionen mellan Tjeckoslovakien och Portugal om erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden, undertecknad i Lissabon den 23 november 1927, fortfarande i kraft mellan Tjeckien och Portugal.~~
- ~~Konventionen mellan Jugoslavien och Österrike om ömsesidigt rättsligt samarbete, undertecknad i Wien den 16 december 1954.~~
- ~~Konventionen mellan Polen och Ungern om rättslig hjälp i civil, familje och straffrättsliga ärenden, undertecknad i Budapest den 6 mars 1959.~~
- ~~Konventionen mellan Jugoslavien och Grekland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, undertecknad i Aten den 18 juni 1959.~~

- ~~Konventionen mellan Polen och Jugoslavien om rättslig hjälp i civil och brottmål, undertecknad i Warszawa den 6 februari 1960, fortfarande i kraft mellan Polen och Slovenien.~~
- ~~Avtalet mellan Jugoslavien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av skiljedomar och skiljedomsavgöranden i handelsärenden, undertecknat i Belgrad den 18 mars 1960.~~
- ~~Avtalet mellan Jugoslavien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar i underhållsärenden, undertecknat i Wien den 10 oktober 1961.~~
- ~~Konventionen mellan Polen och Österrike om ömsesidiga förbindelser i civilrättsliga ärenden och om handlingar, undertecknad i Wien den 11 december 1963.~~
- ~~Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Jugoslavien om avgörande av rättsliga förhållanden i civil, familje och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Belgrad den 20 januari 1964, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Slovenien.~~
- ~~Konventionen mellan Polen och Frankrike om tillämplig lag, om domstols behörighet och om verkställighet av domar på person och familjerättsens område, som slöts i Warszawa den 5 april 1967.~~
- ~~Konventionen mellan i Jugoslaviens och Frankrikes regeringar om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område, undertecknad i Paris den 18 maj 1971.~~
- ~~Konventionen mellan Jugoslavien och Belgien om erkännande och verkställighet av domar i underhållsärenden, undertecknad i Belgrad den 12 december 1973.~~
- ~~Konventionen mellan Ungern och Grekland om rättslig hjälp i civil och brottmål, undertecknad i Budapest den 8 oktober 1979.~~
- ~~Konventionen mellan Polen och Grekland om rättslig hjälp i civil och brottmål, undertecknad i Aten den 24 oktober 1979.~~
- ~~Konventionen mellan Ungern och Frankrike om rättslig hjälp i civil och familjerättsliga ärenden, om erkännande och verkställighet av avgöranden och om rättslig hjälp i brottmål samt om utlämning, undertecknad i Budapest den 31 juli 1980.~~
- ~~Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Grekland om rättslig hjälp i civil och brottmål, undertecknat i Aten den 22 oktober 1980, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Grekland.~~
- ~~Konventionen mellan Cypern och Ungern om rättslig hjälp i civil och brottmål, undertecknad i Nicosia den 30 november 1981.~~
- ~~Traktaten mellan Tjeckoslovakien och Cypern om rättslig hjälp i civil och brottmål, undertecknad i Nicosia den 23 april 1982, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Cypern.~~
- ~~Avtalet mellan Cypern och Grekland om rättsligt samarbete i civil, familje, handels och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Nicosia den 5 mars 1984.~~
- ~~Traktaten mellan Tjeckoslovariens regering och Frankrikes regering om rättshjälp samt erkännande och verkställighet av domar i civil, familje och handelsrättsliga ärenden, undertecknad i Paris den 10 maj 1984, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Frankrike.~~

- ~~Avtalet mellan Cypern och Jugoslavien om rättslig hjälp i civil och brottmål, undertecknat i Nicosia den 19 september 1984, som nu är i kraft mellan Cypern och Slovenien.~~
- ~~Traktaten mellan Tjeckoslovakien och Italien om rättslig hjälp i civil och brottmål, undertecknat i Prag den 6 december 1985, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Italien.~~
- ~~Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Spanien om rättslig hjälp, erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden i civilmål, undertecknat i Madrid den 4 maj 1987, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Spanien.~~
- ~~Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Polen om rättslig hjälp och avgörande av rättsliga förhållanden i civil, familje, arbets och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 21 december 1987, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Polen.~~
- ~~Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Ungern om rättslig hjälp och avgörande av rättsliga förhållanden i civil, familje och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Bratislava den 28 mars 1989, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Ungern.~~
- ~~Konventionen mellan Polen och Italien om rättslig hjälp och erkännande och verkställighet av domar i civilmål, undertecknad i Warszawa den 28 april 1989.~~
- ~~Fördraget mellan Tjeckien och Slovakien om rättslig hjälp från rättsliga organ och om avgöranden av vissa rättsliga förhållanden i civil och brottmål, undertecknat i Prag den 29 oktober 1992.~~
- ~~Avtalet mellan Lettland, Estland och Litauen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden, undertecknat i Tallinn den 11 november 1992.~~
- ~~Avtalet mellan Polen och Litauen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil, familje, arbets och straffrättsliga frågor, undertecknat i Warszawa den 26 januari 1993.~~
- ~~Avtalet mellan Lettland och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil, familje, arbets och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Riga den 23 februari 1994.~~
- ~~Avtalet mellan Cypern och Polen om civil och straffrättsligt samarbete, undertecknat i Nicosia den 14 november 1996.~~
- ~~Avtalet mellan Estland och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil, arbets och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Tallinn den 27 november 1998.~~

↓ 1791/2006 art. 1.1 och bilaga p. 11.A (anpassad)

- ~~Konventionen mellan Bulgarien och Belgien om vissa rättsliga ärenden, undertecknad i Sofia den 2 juli 1930.~~
- ~~Avtalet mellan Bulgarien och Jugoslavien om ömsesidig rättslig hjälp, undertecknat i Sofia den 23 mars 1956, som fortfarande i kraft mellan Bulgarien och Slovenien.~~
- ~~Fördraget mellan Rumänien och Ungern om rättslig hjälp i civil, familje och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 7 oktober 1958.~~

- ~~Fördraget mellan Rumänien och Tjeckoslovakien om rättslig hjälp i civil, familje och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Prag den 25 oktober 1958, som fortfarande i kraft mellan Rumänien och Slovakien.~~
- ~~Avtalet mellan Bulgarien och Rumänien om rättslig hjälp i civil, familje och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 3 december 1958.~~
- ~~Fördraget mellan Rumänien och Jugoslavien om rättslig hjälp, undertecknat i Belgrad den 18 oktober 1960, med protokoll, som fortfarande i kraft mellan Rumänien och Slovenien.~~
- ~~Avtalet mellan Bulgarien och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil, familje och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 4 december 1961.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Österrike om rättslig hjälp i civil och familjerättsliga ärenden och om giltighet och delgivning av handlingar, med protokoll, undertecknad i Wien den 17 november 1965.~~
- ~~Avtalet mellan Bulgarien och Ungern om rättslig hjälp i civil, familje och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 16 maj 1966.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Grekland om rättslig hjälp i civil och straffrättsliga ärenden, med protokoll, undertecknad i Bukarest den 19 oktober 1972.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Italien om rättslig hjälp i civil och straffrättsliga ärenden, undertecknad i Bukarest den 11 november 1972.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Frankrike om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknad i Paris den 5 november 1974.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Belgien om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknad i Bukarest den 30 oktober 1975.~~
- ~~Avtalet mellan Bulgarien och Grekland om rättslig hjälp i civil och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Aten den 10 april 1976.~~
- ~~Avtalet mellan Bulgarien och Tjeckoslovakien om rättslig hjälp och fastställande av förhållanden i civil, familje och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 25 november 1976.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Förenade kungariket om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknad i London den 15 juni 1978.~~
- ~~Tilläggsprotokollet till konventionen mellan Rumänien och Belgien om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknat i Bukarest den 30 oktober 1979.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Belgien om erkännande och verkställighet av avgöranden angående underhållsskyldighet, undertecknad i Bukarest den 30 oktober 1979.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Belgien om erkännande och verkställighet av skilsmässodomar, undertecknad i Bukarest den 6 november 1980.~~
- ~~Avtalet mellan Bulgarien och Cypern om rättslig hjälp i civil och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Nicosia den 29 april 1983.~~
- ~~Avtalet mellan Bulgariens regering och Frankrikes regering om ömsesidig rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 18 januari 1989.~~

- ~~Avtalet mellan Bulgarien och Italien om rättslig hjälp och verkställighet av avgöranden i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Rom den 18 maj 1990.~~
- ~~Avtalet mellan Bulgarien och Spanien om ömsesidig rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 23 maj 1993.~~
- ~~Fördraget mellan Rumänien och Tjeckien om rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 11 juli 1994.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Spanien om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av avgöranden på privaträttens område, undertecknad i Bukarest den 17 november 1997.~~
- ~~Konventionen mellan Rumänien och Spanien, utgörande tillägg till Haagkonventionen angående vissa till civilprocessen hörande ämnen (Haag, den 1 mars 1954), undertecknad i Bukarest den 17 november 1997.~~
- ~~Fördraget mellan Rumänien och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civilmål, undertecknat i Bukarest den 15 maj 1999.~~

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel ~~70~~81

1. ~~Det fördrag och de konventioner som anges i artikel ~~69~~80 ska fortsätta att gälla på områden där denna förordning inte är tillämplig.~~
2. De ska fortsätta att gälla beträffande domar som har meddelats och handlingar som ☒ har ☒ upprättats eller registrerats som officiella handlingar före ~~denna förordnings ikraftträdande~~ ☒ den 1 mars 2002 ☒ .

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel ~~71~~82

1. Denna förordning ska inte inverka på konventioner som medlemsstaterna har tillträtt och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar.
2. För en enhetlig tolkning ska punkt 1 tillämpas enligt följande:
 - a) Denna förordning ska inte utgöra hinder för en domstol i en medlemsstat som har tillträtt en konvention som reglerar ett särskilt område att förklara sig behörig i enlighet med den konventionen, även om svaranden har hemvist i en medlemsstat som inte har tillträtt konventionen i fråga. Den domstol som handlägger målet ska dock alltid tillämpa artikel ~~26~~ 28 i denna förordning.
 - b) Domar som har meddelats av en domstol i en medlemsstat med tillämpning av behörighetsregler i en konvention som reglerar ett särskilt område ska erkännas och verkställas i de andra medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

Om det i en konvention, som reglerar ett särskilt område och som har tillträtts såväl av ursprungsmedlemsstaten som av den medlemsstat som ansökan riktas till, anges förutsättningar för erkännande eller verkställighet av domar, ska dessa

förutsättningar gälla. Bestämmelserna i denna förordning om förfarandet vid erkännande och verkställighet kan dock alltid tillämpas.

Artikel ~~72~~83

Denna förordning ska inte påverka avtal varigenom en medlemsstat, före denna förordnings ikraftträdande, i enlighet med artikel 59 i Brysselkonventionen förpliktat sig att inte erkänna domar som har meddelats i en annan stat som är part i den konventionen mot svarande som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en tredje stat när domen, i fall som avses i artikel 4 i den konventionen, kunnat meddelas endast med stöd av en behörighetsregel som anges i artikel 3.2 i konventionen.

↓ ny

Artikel 84

Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av konventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Lugano den 30 oktober 2007.

↓ 44/2001

KAPITEL VIII

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

↓ ny

Artikel 85

Denna förordning ska inte påverka rätten för arbetstagare och arbetsgivare, eller deras respektive organisationer, att vidta kollektiva åtgärder för att skydda sina intressen, särskilt rätten eller friheten att strejka eller vidta andra åtgärder, i enlighet med unionslagstiftningen och nationell lagstiftning och praxis.

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel ~~73~~

~~Senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen lägga fram en rapport om dess tillämpning för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten skall, vid behov, åtföljas av förslag till ändring av förordningen.~~

Artikel 86

Medlemsstaterna ska inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, som inrättades genom beslut 2001/470/EG²⁸, tillhandahålla en beskrivning av nationella regler och förfaranden rörande verkställighet, inbegripet vilka myndigheter som ansvarar för verkställighet samt uppgifter om eventuella begränsningar som gäller för verkställighet, särskilt gäldenärsskydd och preskriptionsfrister.

Medlemsstaterna ska ständigt hålla denna information aktuell.

Artikel 87

Senast den _____ [1 år innan förordningen träder i kraft] ska medlemsstaterna meddela kommissionen

- a) vilka domstolar som behöri ga att utföra förnyad prövning i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med artikel 45.3,
- b) vilka kommunikationssätt som godtas i ursprungsmedlemsstaten vid mottagandet av ansökningar om förnyad prövning i enlighet med artikel 45,
- c) de behöri ga domstolar i verkställighetsmedlemsstaten till vilka en ansökan om förnyad prövning kan ges i enlighet med artikel 45.3,
- d) de behöri ga domstolar till vilka en ansökan om verkställighetsförklaring ska ges in i enlighet med artikel 51.1,
- e) de domstolar till vilka en ansökan om ändring av beslutet i anledning av en ansökan om verkställighetsförklaring ska ges in i enlighet med artikel 56.2,
- f) de domstolar till vilka ett överklagande av det avgörande som meddelats med anledning av att ändring har sökts ska ges in i enlighet med artikel 57,
- g) de språk som godtas för översättningar av de formulär som avses i artikel 69.

Kommissionen ska offentliggöra informationen på lämpligt sätt, särskilt via det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, som inrättades genom beslut 2001/470.

Artikel ~~74~~88

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen meddela ändringar i förteckningarna i bilagorna ~~I och II~~ ~~och IV~~ ~~och V~~ III, IV och IX, samt eventuella strykningar eller tekniska tillägg beträffande de bestämmelser som förtecknas i bilaga VIII ~~och IX~~. Kommissionen ska ändra de berörda bilagorna i enlighet med detta.

²⁸ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

~~2. Uppdateringen eller den tekniska anpassningen av formulären i bilagorna V och VI ska antas av kommissionen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 75.2.~~

2. Kommissionen kan, genom delegerade akter i enlighet med artiklarna 90–92, anta ändringar av bilagorna I, II, V, VI och VII.

Artikel 89

1. Rätten att anta de akter som nämns i artikel 88.2 delegeras till kommissionen tills vidare.
2. När kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
3. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i artiklarna 90 och 91.

Artikel 90

1. Europaparlamentet och rådet kan när som helst återkalla delegeringen av de befogenheter som avses i artikel 88.2.
2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas och de eventuella skälen för detta.
3. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan omedelbart, eller vid ett senare angivet datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft. Beslutet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 91

1. Europaparlamentet och rådet får göra invändning mot en delegerad akt inom två månader från den dag då akten överlämnats till dem. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska fristen förlängas med två månader.
2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan tidsfristen löper ut om både Europaparlamentet och rådet har meddelat kommissionen att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt får den inte träda i kraft. Den institution som invänt mot en delegerad akt ska ange skälen därtill.

↓ 1103/2008 art. 1 och bilaga p. 2

~~Artikel 75~~

~~1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.~~

~~2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1 5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~

↓ ny

Artikel 92

1. Denna förordning upphäver förordning (EG) nr 44/2001. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga X.

2. Denna förordning ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar, utom beträffande sådana domar som avses i artikel 37.3.

↓ 44/2001 (anpassad)

Artikel ~~76~~93

Denna förordning träder i kraft den ~~1 mars 2002~~ ☒ tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ☒.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i ~~medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ alla medlemsstater ☒.

Den ska tillämpas från och med den [24 månader efter ikraftträdandet], med undantag för artikel 87, som ska tillämpas från och med den [12 månader efter ikraftträdandet].

Utfärdad i [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

↓ ny

BILAGA I

INTYG OM DOM PÅ PRIVATRÄTTENS OMRÅDE SOM INTE KRÄVER VERKSTÄLLIGHETSFÖRKLARING

**Artikel 42.1 b och 42.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning ____ om domstols
behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område**

1. URSPRUNGSDOMSTOL

1.1. Namn:

1.2 Adress:

1.2.1. Gatuadress/postbox:

1.2.2. Ort och postnummer:

1.2.3. Medlemsstat

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefon/Fax/E-postadress:

2. KÄRANDE²⁹

2.1. Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:

2.2. Adress:

2.2.1. *Gatuadress/postbox:*

2.2.2. *Ort och postnummer:*

2.2.3. *Land:*

3. SVARANDE³⁰

3.1. Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:

3.2. Adress:

3.2.1. *Gatuadress/postbox:*

3.2.2. *Ort och postnummer:*

3.2.3. *Land:*

4. DOMEN

4.1. Domens datum och referensnummer

4.2. Domens verkställbarhet

Är domen verkställbar i ursprungsmedlemsstaten?

☐ Ja.

☐ Ja, men endast gentemot följande svarande (ange närmare):

4.3. Typ av dom

☐ Dom i mål om penningfordran (gå till 4.4.1)

☐ Fastställelse dom (gå till 4.4.2)

☐ Interimistisk åtgärd, inklusive säkerhetsåtgärd (gå till 4.4.3)

☐ Annat (gå till 4.4.4)

²⁹ Om domen rör fler än en kärande eller en svarande, bifoga en kompletterande sida.

³⁰ Om domen rör fler än en kärande eller en svarande, bifoga en kompletterande sida.

4.4. Villkor i domen och ränta

4.4.1. Dom i mål om penningfordran

4.4.1.1. Enligt domstolens dom är ... (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn) skyldig att betala ... (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn)

4.4.1.2. Valuta

☐ euro (EUR) ☐ bulgarisk lev (BGN) ☐ tjeckisk koruna (CZK) ☐ ungersk forint (HUF) ☐ litauisk litas (LTL) ☐ lettisk lats (LVL) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumänsk leu (RON) ☐ svensk krona (SEK) ☐ annan (ange ISO-kod):

4.4.1.3. Huvudbelopp:

- ☐ Belopp som ska betalas vid ett enda tillfälle:
- ☐ Belopp som inte ska betalas vid ett enda tillfälle (precisera):

4.4.1.4. Ränta, i förekommande fall:

☐ Ränta enligt domen:

- Belopp: _____, eller
- procentsats ... %. Ränta bör löpa från och med den ... (dd/mm/åååå) till och med den ... (dd/mm/åååå).

☐ Ränta från den dag dom meddelades:

- procentsats ... %.

4.4.2. Fastställelse

Kort beskrivning av omständigheterna i målet och domstolens dom³¹

4.4.3. Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder

4.4.3.1. Kort beskrivning av den beslutade åtgärden

4.4.3.2. Åtgärden har beviljats av en domstol med behörighet att pröva tvisten i sak

☐ ja, enligt artikel ____ i Europaparlamentets och rådets förordning ____ om ändring av rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000

4.4.3.3. Beslutades säkerhetsåtgärden utan att svaranden kallats att inställa sig?

☐ Nej

☐ Ja, och svaranden har rätt att invända mot åtgärden enligt nationell lagstiftning

4.4.4. Annan typ av dom

Kort beskrivning av omständigheterna i målet och domstolens dom³²

³¹ Bifoga vid behov en kompletterande sida.

³² Bifoga vid behov en kompletterande sida.

4.5. Kostnader

4.5.1.1. Valuta

☐ euro (EUR) ☐ bulgarisk lev (BGN) ☐ tjeckisk koruna (CZK) ☐ ungersk forint (HUF) ☐ litauisk litas (LTL) ☐ lettisk lats (LVL) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumänsk leu (RON) ☐ svensk krona (SEK) ☐ annan (ange ISO-kod):

4.5.1.2. Ska svaranden, helt eller delvis, bära rättegångskostnaderna?

☐ Ja. Om ja, specificera vilka kostnader det rör sig om och ange beloppet (fordran eller fastställt belopp):

☐ Domstolsavgifter: ...

☐ Advokatarvoden:

☐ Kostnader för delgivning av dokument: ...

☐ Annat ...

☐ Nej

Om ytterligare blad tillfogats, ange antal sidor: ...

Utfärdat i ...

Ursprungsdomstolens namnteckning och/eller stämpel:

BILAGA II

ANSÖKAN OM FÖRNYAD PRÖVNING

Artikel 45.2 i Europaparlamentets och rådets förordning ____ om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

1. SÖKANDE

1.1. Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:

1.2. Adress:

1.2.1. Gatuadress/postbox:

1.2.2. Ort och postnummer:

1.2.3. Land:

2. URSPRUNGSDOMSTOL

2.1. Namn:

2.2. Adress:

2.2.1. Gatuadress/postbox:

2.2.2. Ort och postnummer:

2.2.3. Medlemsstat

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

2.3. Telefon/Fax/E-postadress:

3. DOMEN

3.1. Domens datum och referensnummer:

4. KÄRANDE I FÖRFARANDENA VID URSPRUNGSDOMSTOLEN³³

4.1. Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:

4.2. Adress:

4.2.1. Gatuadress/postbox:

4.2.2. Ort och postnummer:

4.2.3. Land:

5. SVARANDE I FÖRFARANDENA VID URSPRUNGSDOMSTOLEN UTÖVER SÖKANDEN³⁴

5.1. Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn:

5.2. Adress:

5.2.1. Gatuadress/postbox:

5.2.2. Ort och postnummer:

5.2.3. Land:

6. ANSÖKAN OM FÖRNYAD PRÖVNING AV DOMEN

6.1. Jag ansöker härmed om förnyad prövning av domen, eftersom den meddelades i min frånvaro och (sätt ett kryss i lämplig ruta)

- ☐ jag inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling, eller
- ☐ jag har delgivits någon av ovannämnda handlingar, men inte i sådan tid och på sådant sätt att jag haft möjlighet att förbereda mitt försvar (precisera), eller
- ☐ jag, utan egen förskyllan, varit förhindrad att bestrida kravet på grund av force majeure eller andra extraordinära omständigheter.

6.2. Jag har inte haft möjlighet att gå i svaromål

☐ Ja

Utfärdat i ...

Datum (dd/mm/åå):

Sökandens eller det bemyndigade ombudets namn

Underskrift:

³³ Om domen rör fler än en kärande eller en svarande, bifoga en kompletterande sida.

³⁴ Om domen rör fler än en kärande eller en svarande, bifoga en kompletterande sida.

BILAGA III

Ansökan om ändring som avses i artikel 43-246 ska göras till följande domstolar:

- I Belgien:
 - a) ~~när svaranden söker ändring, tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg/erstinstanzliches gericht,~~
 - b) ~~när sökanden söker ändring,~~ *Cour d'appel* eller *hof van beroep*.
- I Bulgarien: *Апелативен съд — София*.
- I Tjeckien: appellationsdomstolen via distriktsdomstol.
- I Tyskland vid *Oberlandesgericht*.
- I Estland: *ringkonnakohus*.
- I Grekland: *Εφετείο*.
- I Spanien: ~~ansökan om ändring ges in till den *Juzgado de Primera Instancia* (domstol i första instans) som meddelat beslutet i fråga, men det är *Audiencia Provincial* som prövar ändringsansökan.~~
- I Frankrike:
 - a) *Cour d'appel* ~~när det gäller beslut om att bevilja ansökan,~~
 - b) ~~ordföranden i *tribunal de grande instance*, när det gäller beslut om att avslå ansökan.~~
- I Irland: *High Court*.
- ~~I Island: *heradsdomur*.~~
- I Italien: *Corte d'appello*.
- I Cypern: *Επαρχιακό Δικαστήριο* ~~eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, Οικογενειακό Δικαστήριο.~~
- I Lettland: *Apgabaltiesa* via *rajona (pilsētas) tiesa*.
- I Litauen: *Lietuvos apeliacinis teismas*.
- I Luxemburg: *Cour supérieure de justice* i dess sammansättning som överinstans i civilmål.
- I Ungern: ~~Den lokala domstolen på den ort där den behöriga överinstansen har sitt säte (i Budapest, *Budai Központi Kerületi Bíróság*); ansökan om ändring prövas av den behöriga överinstansen den behöriga distriktsdomstolen (i Budapest, *Fővárosi Bíróság*),~~
- I Malta: *Qorti ta' l-Appell*, i enlighet med det förfarande för ansökan om ändring som föreskrivs i *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili* – Kap.12 ~~eller, när det gäller domar om underhållsskyldighet, genom *ċitazzjoni inför Prim' Awla tal-Qorti ċivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha*.~~
- I Nederländerna: *Rechtbank*.
- I Österrike: *Landesgericht* ~~via *Bezirksgericht*.~~

- I Polen: *sąd apelacyjny* ~~via sąd okręgowy~~.
- I Portugal: ~~är Tribunal da Relação~~ ~~behörig domstol~~ Ansökan om ändring ges i ~~enlighet med gällande nationell lagstiftning till den domstol som meddelat beslutet i fråga.~~
- I Rumänien: *Curte de Apel*.
- I Slovenien: *okrožno sodišče*.
- I Slovakien: appellationsdomstolen ~~via den distriktsdomstol vars avgörande har överklagats.~~
- I Finland: hovrätt.
- I Sverige: Svea hovrätt.
- I Förenade kungariket:
 - a) i England och Wales, *High Court of Justice*, ~~eller i fråga om domar om underhållsskyldighet Magistrates' Court,~~
 - b) i Skottland, *Court of Session*, ~~eller i fråga om domar om underhållsskyldighet Sheriff Court,~~
 - c) i Nordirland, *High Court of Justice*, ~~eller i fråga om domar om underhållsskyldighet Magistrates' Court,~~
 - d) i Gibraltar, *Supreme Court of Gibraltar*, ~~eller i fråga om domar om underhållsskyldighet Magistrates' Court.~~

BILAGA IV

Talan enligt artikel 4446.6 får endast föras på följande sätt:

- I Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär.
- I Bulgarien genom *обжалване пред Върховния касационен съд*.
- I Tjeckien genom *dovolání* och *žaloba pro zmatečnost*.
- I Tyskland genom *Rechtsbeschwerde*.
- I Estland genom *kassatsioonikaebus*.
- I Irland genom överklagande av en rättsfråga till *Supreme Court*.
- ~~I Island genom överklagande hos *Hæstiréttur*.~~
- I Cypern genom överklagande till Högsta domstolen.
- I Lettland genom överklagande ~~hos~~ till *Augstākās tiesas Senāts* via *Apgabaltiesa*.
- I Litauen genom överklagande ~~hos~~ till *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*.
- I Ungern genom *felülvizsgálati kérelem*.
- ~~I Malta kan vidare talan inte föras hos någon annan domstol, men när det gäller domar om underhållsskyldighet finns dock möjlighet att vända sig till *Qorti ta' l'Appell* i enlighet med det förfarande överklagande som föreskrivs i *kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili* — Kap. 12.~~
- I Österrike genom *Revisionsrekurs*.
- I Polen genom *skarga kasacyjna*.
- i Portugal genom överklagande av en rättsfråga,
- I Rumänien genom *contestatie in anulare* eller *revizuire*.
- I Slovenien genom överklagande ~~hos~~ till *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*.
- I Slovakien genom *dovolanie*.
- I Finland genom överklagande ~~hos~~ till Högsta domstolen.
- I Sverige genom överklagande ~~hos~~ till Högsta domstolen.
- I Förenade kungariket genom ett överklagande som avser en rättsfråga.

BILAGA V

INTYG OM EN OFFICIELL HANDLING ELLER INFÖR DOMSTOL INGÅNGEN FÖRLIKNING PÅ PRIVATRÄTTENS OMRÅDE SOM INTE KRÄVER VERKSTÄLLIGHETSFÖRKLARING

Artiklarna 70 och 71 i Europaparlamentets och rådets förordning ___ om domstols
behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

1. DOMSTOL ELLER BEHÖRIG MYNDIGHET SOM UTFÄRDAT INTYGET

1.1. Namn:

1.2. Adress:

1.2.1. Gatuadress/postbox:

1.2.2. Ort och postnummer:

1.2.3. Medlemsstat

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefon/Fax/E-postadress:

2. OFFICIELL HANDLING/INFÖR DOMSTOL INGÅNGEN FÖRLIKNING

2.1. Datum och referensnummer:

2.2. Parter i den officiella handlingen/förlikningen inför domstol³⁵:

2.2.1. Borgenärens (borgenärernas) namn (efternamn, förnamn/företagets eller
organisationens namn):

2.2.2. Gälldenärens (gälldenärernas) namn (efternamn, förnamn/företagets eller
organisationens namn):

2.2.3. Namn på eventuella andra parter (efternamn, förnamn/företagets eller
organisationens namn):

2.3. Lydelsen av den verkställbara som kommer till uttryck i handlingen/förlikningen³⁶:

Jag intygar härmed att den officiella handlingen/inför domstol ingångna förlikningen är
verkställbar i ursprungsmedlemsstaten gentemot den parter som anges i punkt 2.2.2

Om ytterligare blad tillfogats, ange antal sidor: ...

Utfärdat i ...

Ursprungsdomstolens eller den behöriga myndighetens namnteckning och/eller stämpel:

³⁵ Stryk det ej tillämpliga.

³⁶ Bifoga vid behov kompletterande sidor.

↓ ny

BILAGA VI

INTYG OM DOM PÅ PRIVATRÄTTENS OMRÅDE SOM KRÄVER VERKSTÄLLIGHETSFÖRKLARING

**Artikel 52.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning ___ om domstols behörighet
och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område**

1. URSPRUNGSDOMSTOL

1.1. Namn:

1.2 Adress:

1.2.1. Gatuadress/postbox:

1.2.2. Ort och postnummer:

1.2.3. Medlemsstat

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefon/Fax/E-postadress:

2. KÄRANDE³⁷

2.1. Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn:

2.2. Adress:

2.2.1. *Gatuadress/postbox:*

2.2.2. *Ort och postnummer:*

2.2.3. *Land:*

3. SVARANDE³⁸

3.1. Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn:

3.2. Adress:

3.2.1. *Gatuadress/postbox:*

3.2.2. *Ort och postnummer:*

3.2.3. *Land:*

4. DOMEN

4.1. Domens datum och referensnummer

4.2. Domens verkställbarhet

Är domen verkställbar i ursprungsmedlemsstaten?

☐ Ja

☐ Ja, men endast gentemot följande svarande (ange närmare):

4.3. Typ av dom

☐ Dom i mål om penningfordran (gå till 4.4.1)

☐ Fastställelse-dom (gå till 4.4.2)

☐ Interimistisk åtgärd, inklusive säkerhetsåtgärd (gå till 4.4.3)

☐ Annat (gå till 4.4.4)

4.4. Villkor i domen och ränta

4.4.1. Dom i mål om penningfordran

4.4.1.1. Enligt domstolens dom är ... (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn) skyldig att betala ... (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn)

4.4.1.2. Valuta

☐ euro (EUR) ☐ bulgarisk lev (BGN) ☐ tjeckisk koruna (CZK) ☐ ungersk forint (HUF) ☐ litauisk litas (LTL) ☐ lettisk lats (LVL) ☐ polsk zloty (PLN) ☐

³⁷ Om domen rör fler än en kärande eller en svarande, bifoga en kompletterande sida.

³⁸ Om domen rör fler än en kärande eller en svarande, bifoga en kompletterande sida.

pund sterling (GBP) ☐ rumänsk leu (RON) ☐ svensk krona (SEK) ☐ annan (ange ISO-kod):

Huvudbelopp:

- ☐ Belopp som ska betalas vid ett enda tillfälle:
- ☐ Belopp som inte ska betalas vid ett enda tillfälle (precisera):

4.4.1.4. Ränta, i förekommande fall:

☐ Ränta enligt domen:

- Belopp: _____, eller
- procentsats ... %. Ränta bör löpa från och med den ... (dd/mm/åååå) till och med den ... (dd/mm/åååå).
- ☐ Ränta från den dag dom meddelades:
- procentsats ... %.

4.4.2. Fastställelse

Kort beskrivning av omständigheterna i målet och domstolens dom³⁹

4.4.3. Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder

4.4.3.1. Kort beskrivning av den beslutade åtgärden

4.4.3.2. Åtgärden har beviljats av en domstol med behörighet att pröva tvisten i sak

☐ ja, enligt artikel ____ i Europaparlamentets och rådets förordning ____ om ändring av rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000

4.4.3.3. Beslutades säkerhetsåtgärden utan att svaranden kallats att inställa sig?

- ☐ Nej
- ☐ Ja, och svaranden har rätt att invända mot åtgärden enligt nationell lagstiftning

4.4.4. Annan typ av dom

Kort beskrivning av omständigheterna i målet och domstolens dom⁴⁰

4.5. Kostnader

4.5.1.1. Valuta

☐ euro (EUR) ☐ bulgarisk lev (BGN) ☐ tjeckisk koruna (CZK) ☐ ungersk forint (HUF) ☐ litauisk litas (LTL) ☐ lettisk lats (LVL) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumänsk leu (RON) ☐ svensk krona (SEK) ☐ annan (ange ISO-kod):

4.5.1.2. Ska svaranden, helt eller delvis, bära rättegångskostnaderna?

- ☐ Ja. Om ja, specificera vilka kostnader det rör sig om och ange beloppet (fordran eller fastställt belopp):
 - ☐ Domstolsavgifter: ...
 - ☐ Advokatarvoden:

³⁹ Bifoga vid behov en kompletterande sida.

⁴⁰ Bifoga vid behov en kompletterande sida.

☐ Kostnader för delgivning av dokument: ...

☐ Annat ...

☐ Nej

Om ytterligare blad tillfogats, ange antal sidor: ...

Utfärdat i ...

Ursprungsdomstolens namnteckning och/eller stämpel:

BILAGA VII

INTYG OM EN OFFICIELL HANDLING ELLER INFÖR DOMSTOL INGÅNGEN FÖRLIKNING PÅ PRIVATRÄTTENS OMRÅDE SOM KRÄVER VERKSTÄLLIGHETSFÖRKLARING

**Artiklarna 70 och 71 i Europaparlamentets och rådets förordning ___ om domstols
behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område**

1. DOMSTOL ELLER BEHÖRIG MYNDIGHET SOM UTFÄRDAT INTYGET

1.1. Namn:

1.2. Adress:

1.2.1. Gatuadress/postbox:

1.2.2. Ort och postnummer:

1.2.3. Medlemsstat

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefon/Fax/E-postadress:

2. OFFICIELL HANDLING/INFÖR DOMSTOL INGÅNGEN FÖRLIKNING

2.1. Datum och referensnummer:

2.2. Parter i den officiella handlingen/förlikningen inför domstol⁴¹:

*2.2.1. Borgenärens (borgenärernas) namn (efternamn, förnamn/företagets eller
organisationens namn:*

*2.2.2. Gälldenärens (gälldenärernas) namn (efternamn, förnamn/företagets eller
organisationens namn:*

*2.2.3. Namn på eventuella andra parter (efternamn, förnamn/företagets eller
organisationens namn:*

**2.3. Lydelsen av den verkställbara förpliktelse som kommer till uttryck i
handling/förlikningen⁴²:**

**Jag intygar härmed att den officiella handlingen/inför domstol ingångna förlikningen är
verkställbar i ursprungsmedlemsstaten gentemot de parter som anges i punkt 2.2.2**

Om ytterligare blad tillfogats, ange antal sidor: ...

Utfärdat i ...

Ursprungsdomstolens eller den behöriga myndighetens namnteckning och/eller stämpel:

⁴¹ Stryk det ej tillämpliga.

⁴² Bifoga vid behov kompletterande sidor.

BILAGA VIII

De medlemsstater och de bestämmelser som avses i artikel 76 i Europaparlamentets och rådets förordning ____ om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

De medlemsstater och bestämmelser som avses i artikel 76 är följande:

Tyskland: artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*) angående litisdenuntiation.

Estland: artikel 214.3–4 och artikel 216 i civilprocesslagen (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) angående litisdenuntiation.

Lettland: artiklarna 78, 79, 80 och 81 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*) angående litisdenuntiation.

Litauen: artikel 47 i civilprocesslagen (*Civilinio proceso kodeksas*).

Ungern: artiklarna 58–60 i civilprocesslagen (*Polgári perrendtartás*) angående litisdenuntiation.

Österrike: artikel 21 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*) angående litisdenuntiation.

Polen: artiklarna 84 och 85 i civilprocesslagen (*Kodeks postępowania cywilnego*) angående litisdenuntiation (*przypozwanie*).

Slovenien: artikel 204 i civilprocesslagen (*Zakon o pravdnem postopku*) angående litisdenuntiation.

BILAGA V

BILAGA VI

⊠BILAGA IX ⊠

⊠Konventioner som avses i artikel 80 i Europaparlamentets och rådets förordning ___ om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⊠

⊠De konventioner som ersätts i enlighet med artikel 80 är följande: ⊠

- Konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Paris den 8 juli 1899.
- Konventionen mellan Belgien och Nederländerna om domstols behörighet, om konkurs, samt om erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925.
- Konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 3 juni 1930.

↓ Rättelse, EGT L 307,
24.11.2001, s. 28

- Konventionen mellan Förenade kungariket och Frankrike om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, med protokoll, undertecknad i Paris den 18 januari 1934.
- Konventionen mellan Förenade kungariket och Belgien om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, med protokoll, undertecknad i Bryssel den 2 maj 1934.

↓ 44/2001

- Konventionen mellan Tyskland och Italien om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 9 mars 1936.

- Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar angående underhållsskyldighet, undertecknad i Wien den 25 oktober 1957.
 - Konventionen mellan Tyskland och Belgien om ömsesidigt erkännande och verkställighet på privaträttens område av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bonn den 30 juni 1958.
 - Konventionen mellan Nederländerna och Italien om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 17 april 1959.
 - Konventionen mellan Tyskland och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 6 juni 1959.
 - Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien 16 juni 1959.
-

↓ Rättelse, EGT L 307,
24.11.2001, s. 28

- Konventionen mellan Förenade kungariket och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 juli 1960.
 - Konventionen mellan Förenade kungariket och Österrike med bestämmelser om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 14 juli 1961 med ändringsprotokoll undertecknat i London den 6 mars 1970.
-

↓ 44/2001

- Konventionen mellan Grekland och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Aten den 4 november 1961.
 - Konventionen mellan Belgien och Italien om erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 6 april 1962.
 - Konventionen mellan Nederländerna och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 30 augusti 1962.
 - Konventionen mellan Nederländerna och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 6 februari 1963.
-

↓ Rättelse, EGT L 307,
24.11.2001, s. 28

- Konventionen mellan Förenade kungariket och Republiken Italien om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i

Rom den 7 februari 1964, med tilläggsprotokoll undertecknat i Rom den 14 juli 1970.

↓ 44/2001

- Konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 15 juli 1966.

↓ Rättelse, EGT L 307,
24.11.2001, s. 28

- Konventionen mellan Förenade kungariket och Konungariket Nederländerna om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 17 november 1967,

↓ 44/2001

- Konventionen mellan Spanien och Frankrike om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 28 maj 1969.
- Konventionen mellan Luxemburg och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Luxemburg den 29 juli 1971.
- Konventionen mellan Italien och Österrike om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 16 november 1971.
- Konventionen mellan Spanien och Italien om rättshjälp och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Madrid den 22 maj 1973.
- Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Köpenhamn den 11 oktober 1977.
- Konventionen mellan Österrike och Sverige om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Stockholm den 16 september 1982.
- Konventionen mellan Spanien och Tyskland om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 november 1983.
- Konventionen mellan Österrike och Spanien om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 17 februari 1984.
- Konventionen mellan Finland och Österrike om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Wien den 17 november 1986.
- Fördraget mellan Belgien, Nederländerna och Luxemburg om domstols behörighet, om konkurs, om giltighet och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella

handlingar, undertecknat i Bryssel den 24 november 1961, i den utsträckning det är i kraft.

↓ 2003 års anslutningsakt, art. 20
och bilaga II, s. 715

- Konventionen mellan Tjeckoslovakien och Portugal om erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden, undertecknad i Lissabon den 23 november 1927, fortfarande i kraft mellan Tjeckien och Portugal.
- Konventionen mellan Jugoslavien och Österrike om ömsesidigt rättsligt samarbete, undertecknad i Wien den 16 december 1954.
- Konventionen mellan Polen och Ungern om rättslig hjälp i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknad i Budapest den 6 mars 1959.
- Konventionen mellan Jugoslavien och Grekland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, undertecknad i Aten den 18 juni 1959.
- Konventionen mellan Polen och Jugoslavien om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknad i Warszawa den 6 februari 1960, fortfarande i kraft mellan Polen och Slovenien.
- Avtalet mellan Jugoslavien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av skiljedomar och skiljedomsavgöranden i handelsärenden, undertecknat i Belgrad den 18 mars 1960.
- Avtalet mellan Jugoslavien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar i underhållsärenden, undertecknat i Wien den 10 oktober 1961.
- Konventionen mellan Polen och Österrike om ömsesidiga förbindelser i civilrättsliga ärenden och om handlingar, undertecknad i Wien den 11 december 1963.
- Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Jugoslavien om avgörande av rättsliga förhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Belgrad den 20 januari 1964, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Slovenien.
- Konventionen mellan Polen och Frankrike om tillämplig lag, om domstols behörighet och om verkställighet av domar på person- och familjerättens område, som slöts i Warszawa den 5 april 1967.
- Konventionen mellan Jugoslaviens och Frankrikes regeringar om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 18 maj 1971.
- Konventionen mellan Jugoslavien och Belgien om erkännande och verkställighet av domar i underhållsärenden, undertecknad i Belgrad den 12 december 1973.
- Konventionen mellan Ungern och Grekland om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknad i Budapest den 8 oktober 1979.
- Konventionen mellan Polen och Grekland om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknad i Aten den 24 oktober 1979.
- Konventionen mellan Ungern och Frankrike om rättslig hjälp i civil- och familjerättsliga ärenden, om erkännande och verkställighet av avgöranden och om

rättslig hjälp i brottmål samt om utlämning, undertecknad i Budapest den 31 juli 1980.

- Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknat i Aten den 22 oktober 1980, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Grekland.
- Konventionen mellan Cypern och Ungern om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknad i Nicosia den 30 november 1981.
- Traktaten mellan Tjeckoslovakien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknad i Nicosia den 23 april 1982, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Cypern.
- Avtalet mellan Cypern och Grekland om rättsligt samarbete i civil-, familje-, handels- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Nicosia den 5 mars 1984.
- Traktaten mellan Tjeckoslovariens regering och Frankrikes regering om rättshjälp samt erkännande och verkställighet av domar i civil-, familje- och handelsrättsliga ärenden, undertecknad i Paris den 10 maj 1984, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Frankrike.
- Avtalet mellan Cypern och Jugoslavien om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknat i Nicosia den 19 september 1984, som nu är i kraft mellan Cypern och Slovenien.
- Traktaten mellan Tjeckoslovakien och Italien om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknat i Prag den 6 december 1985, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Italien.
- Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Spanien om rättslig hjälp, erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden i civilmål, undertecknat i Madrid den 4 maj 1987, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Spanien.
- Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Polen om rättslig hjälp och avgörande av rättsliga förhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 21 december 1987, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Polen.
- Fördraget mellan Tjeckoslovakien och Ungern om rättslig hjälp och avgörande av rättsliga förhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Bratislava den 28 mars 1989, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien, Slovakien och Ungern.
- Konventionen mellan Polen och Italien om rättslig hjälp och erkännande och verkställighet av domar i civilmål, undertecknad i Warszawa den 28 april 1989.
- Fördraget mellan Tjeckien och Slovakien om rättslig hjälp från rättsliga organ och om avgöranden av vissa rättsliga förhållanden i civil- och brottmål, undertecknat i Prag den 29 oktober 1992.
- Avtalet mellan Lettland, Estland och Litauen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden, undertecknat i Tallinn den 11 november 1992.
- Avtalet mellan Polen och Litauen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga frågor, undertecknat i Warszawa den 26 januari 1993.

- Avtalet mellan Lettland och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Riga den 23 februari 1994.
- Avtalet mellan Cypern och Polen om civil- och straffrättsligt samarbete, undertecknat i Nicosia den 14 november 1996.
- Avtalet mellan Estland och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Tallinn den 27 november 1998.

↓ 1791/2006 art. 1.1 och bilaga p.
11.A

- Konventionen mellan Bulgarien och Belgien om vissa rättsliga ärenden, undertecknad i Sofia den 2 juli 1930.
- Avtalet mellan Bulgarien och Jugoslavien om ömsesidig rättslig hjälp, undertecknat i Sofia den 23 mars 1956, som fortfarande är i kraft mellan Bulgarien och Slovenien.
- Fördraget mellan Rumänien och Ungern om rättslig hjälp i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 7 oktober 1958.
- Fördraget mellan Rumänien och Tjeckoslovakien om rättslig hjälp i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Prag den 25 oktober 1958, som fortfarande är i kraft mellan Rumänien och Slovakien.
- Avtalet mellan Bulgarien och Rumänien om rättslig hjälp i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 3 december 1958.
- Fördraget mellan Rumänien och Jugoslavien om rättslig hjälp, undertecknat i Belgrad den 18 oktober 1960, med protokoll, som fortfarande är i kraft mellan Rumänien och Slovenien.
- Avtalet mellan Bulgarien och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 4 december 1961.
- Konventionen mellan Rumänien och Österrike om rättslig hjälp i civil- och familjerättsliga ärenden och om giltighet och delgivning av handlingar, med protokoll, undertecknad i Wien den 17 november 1965.
- Avtalet mellan Bulgarien och Ungern om rättslig hjälp i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 16 maj 1966.
- Konventionen mellan Rumänien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, med protokoll, undertecknad i Bukarest den 19 oktober 1972.
- Konventionen mellan Rumänien och Italien om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknad i Bukarest den 11 november 1972.
- Konventionen mellan Rumänien och Frankrike om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknad i Paris den 5 november 1974.
- Konventionen mellan Rumänien och Belgien om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknad i Bukarest den 30 oktober 1975.
- Avtalet mellan Bulgarien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Aten den 10 april 1976.

- Avtalet mellan Bulgarien och Tjeckoslovakien om rättslig hjälp och fastställande av förhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 25 november 1976.
- Konventionen mellan Rumänien och Förenade kungariket om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknad i London den 15 juni 1978.
- Tilläggsprotokollet till konventionen mellan Rumänien och Belgien om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknat i Bukarest den 30 oktober 1979.
- Konventionen mellan Rumänien och Belgien om erkännande och verkställighet av avgöranden angående underhållsskyldighet, undertecknad i Bukarest den 30 oktober 1979.
- Konventionen mellan Rumänien och Belgien om erkännande och verkställighet av skilsmässodomar, undertecknad i Bukarest den 6 november 1980.
- Avtalet mellan Bulgarien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Nicosia den 29 april 1983.
- Avtalet mellan Bulgariens regering och Frankrikes regering om ömsesidig rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 18 januari 1989.
- Avtalet mellan Bulgarien och Italien om rättslig hjälp och verkställighet av avgöranden i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Rom den 18 maj 1990.
- Avtalet mellan Bulgarien och Spanien om ömsesidig rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 23 maj 1993.
- Fördraget mellan Rumänien och Tjeckien om rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 11 juli 1994.
- Konventionen mellan Rumänien och Spanien om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av avgöranden på privaträttens område, undertecknad i Bukarest den 17 november 1997.
- Konventionen mellan Rumänien och Spanien, utgörande tillägg till Haagkonventionen angående vissa till civilprocessen hörande ämnen (Haag, den 1 mars 1954), undertecknad i Bukarest den 17 november 1997.
- Fördraget mellan Rumänien och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civilmål, undertecknat i Bukarest den 15 maj 1999.

BILAGA X

Den upphävda förordningen och dess ändringsförordningar

Rådets förordning (EG) nr 44/2001, EGT L 12, 16.1.2001.	
Kommissionens förordning (EG) nr 1496/2002 (EGT L 225, 22.8.2002, s. 13)	
Punkt 18.A.3 i bilaga II till 2003 års anslutningsakt (EUT L 236, 23.9.2003, s. 561)	
Kommissionens förordning (EG) nr 1937/2004 (EUT L 334, 10.11.2004, s. 3)	
Kommissionens förordning (EG) nr 2245/2004 (EUT L 381, 28.12.2004, s. 10)	
Rådets förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1)	Endast punkt 11.A.2 i bilagan
Förordning (EG) nr 1103/2008 (EUT L 304, 14.11.2008, s. 80)	Endast punkt 1 i bilagan
Kommissionens förordning (EC) nr 280/2009 (EUT L 093, 7.4.2009, s. 13)	
Kommissionens förordning (EU) nr 416/2010 (EUT L 119, 13.5.2010, s. 7)	

BILAGA XI

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 44/2001	Den här förordningen
Artikel 1 (1)	Artikel 1 (1)
Artikel 1.2 inledningen	Artikel 1.2 inledningen
Artikel 1.2 a-d	Artikel 1.2 a-d
_____	Artikel 1.2 e
Artikel 1.3	Artikel 1.3
_____	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3.1	Artikel 4.1
Artikel 3.2	_____
_____	Artikel 4.2
Artikel 4	_____
Artikel 5 inledningen	Artikel 5 inledningen
Artikel 5.1	Artikel 5.1
Artikel 5.2	_____
Artikel 5.3	Artikel 5.2
_____	Artikel 5.3
Artikel 5.4–7	Artikel 5.4–7
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11

Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22 inledningen	Artikel 22 inledningen
Artikel 22.1	Artikel 22.1 a
_____	Artikel 22.1 b
Artikel 22.2–5	Artikel 22.2–5
Artikel 23.1–2	Artikel 23.1–2
Artikel 23.3	_____
Artikel 23.4–5	Artikel 23.3–4
Artikel 24	Artikel 24.1
_____	Artikel 24.2
_____	Artikel 25
_____	Artikel 26
Artikel 25	Artikel 27
Artikel 26.1–2	Artikel 28.1
Artikel 26.3–4	Artikel 28.2–3
Artikel 27.1	Artikel 29.1
_____	Artikel 29.2

Artikel 27.2	Artikel 29.3
_____	Artikel 29.4
Artikel 28	Artikel 30
_____	Artikel 31
Artikel 29	Artikel 32.1
_____	Artikel 32.2
Artikel 30	Artikel 33.1 a och b
_____	Artikel 33.1 andra stycket
_____	Artikel 33.2–3
_____	Artikel 34
_____	Artikel 35
Artikel 31	Artikel 36
Artikel 32	Artikel 2 a
_____	Artikel 37
_____	Artikel 38
_____	Artikel 39
_____	Artikel 40
_____	Artikel 41
_____	Artikel 42
_____	Artikel 43
_____	Artikel 44
_____	Artikel 45
_____	Artikel 46
Artikel 33	Artikel 47
Artikel 34	Artikel 48
Artikel 35	_____

Artikel 36	Artikel 64
Artikel 37.1	Artikel 49
Artikel 37.2	_____
Artikel 38.1	Artikel 50
Artikel 38.2	_____
Artikel 39	Artikel 51
Artikel 40.1	Artikel 52.1
Artikel 40.2	Artikel 65
Artikel 40.3	Artikel 52.2
Artikel 41	Artikel 54
Artikel 42	Artikel 55
Artikel 43	Artikel 56
Artikel 44	Artikel 57
Artikel 45.1	Artikel 58.1 och 3
Artikel 45.2	Artikel 64
_____	Artikel 58.2
Artikel 46.1	Artikel 59
Artikel 46.2–3	_____
Artikel 47	Artikel 60
Artikel 48	Artikel 61
Artikel 49	Artikel 67
Artikel 50	Artikel 62
Artikel 51	Artikel 68
Artikel 52	Artikel 63
_____	Artikel 66
_____	Artikel 69

Artikel 53	Artikel 52.2 a
Artikel 54	Artikel 52.2 b
Artikel 55	Artikel 53
Artikel 56	Artikel 72
Artikel 57.1	Artikel 70.1
Artikel 57.2	_____
Artikel 57.3	Artikel 70.2
Artikel 57.4	Artikel 70.3
Artikel 58	Artikel 71
Artikel 59.1	Artikel 73
Artikel 59.2	_____
Artikel 60	Artikel 74
Artikel 61	Artikel 75
Artikel 62	_____
Artikel 63	_____
Artikel 64	_____
Artikel 65.1	Artikel 76.1
_____	Artikel 76.1 andra stycket
Artikel 65.2	Artikel 76.2
Artikel 66	Artikel 77
Artikel 67	Artikel 78
Artikel 68	Artikel 79
Artikel 69	Artikel 80
Artikel 70	Artikel 81
Artikel 71	Artikel 82
Artikel 72	Artikel 83

_____	Artikel 84
Artikel 73	_____
_____	Artikel 85
_____	Artikel 86
_____	Artikel 87
Artikel 74.1	Artikel 88.1
Artikel 74.2	Artikel 88.2
_____	Artikel 89
_____	Artikel 90
_____	Artikel 91
_____	Artikel 92
Artikel 75	_____
Artikel 76	Artikel 93
Bilagorna I–III	_____
Bilaga IV	_____
_____	Bilagorna I–IV
Bilaga V	Bilaga VI
Bilaga VI	Bilaga VII
_____	Bilagorna VIII–XI